

■ Κοινωνική Ασφάλιση

Το τελικό χτύπημα

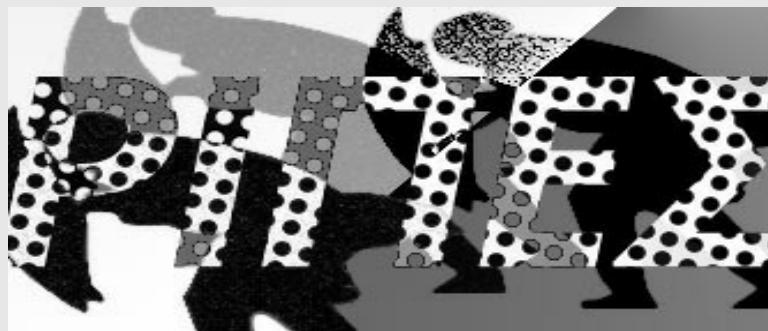
ΣΕΛΙΔΕΣ 9,16

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

12/12: Έλ Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων, Κένυα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963) 12/12/1792: Γέννηση Αλέξανδρου Υψηλάντη 12/12/1931: Απαγορεύεται στον Γκάντι να συναντήθει με τον Πάππα, επειδή αρνηθήκε να φορέσει ενδύματα δυτικού τύπου 12/12/1948: Ο ΔΣΕ καταλαμβάνει την Κόνιτσα 12/12/1969: 16 νεκροί και 90 τραυματίες από βόμβα στην πλατεία Φοντάνα (Μιλάνο) 12/12/1971: Ο Νικόλαος Μέρτζος εκλέγεται μέλος της χουντικής «Συμβούλευτικής» 12/12/1979: Βόμβα σε αυτοκίνητο υπαλλήλου της βάσης του Ελληνικού (Καλλιθέα) 12/12/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα στο Σύνταγμα, μπροστά από τα ΕΛΤΑ και δίπλα στο υπουργείο Οικονομικών, τρεις περαστικοί ελαφρά τραυματίσμενοι 13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας, Ανω Βόλτα: Εθνική γιορτή 13/12/1967: Απομάκρυνση Κωνσταντίνου Γκλύμπιουργκ (Ρώμη) μετά από αποτυχημένο πραξικόπημα 13/12/2002: Απόπειρα δολοφονίας της Ντόρας Μπακογιάννη από ψυχοπαθή (Γιάννης Σανδάλης) 13/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17N) 14/12: Έλ Σαλβαδόρ: Ημέρα επανάστασης 14/12/1930: Για πρώτη φορά ψηφίζουν οι γυναίκες της Θεσσαλονίκης (δημοτικές εκλογές) – ήταν 240 14/12/1955: Θεμελίωση διυλιστηρίων Ασπρόπυργου 14/12/1968: Εκρήκη βόμβας (ΔΕ) στον κινηματογράφο Παλλάς (Αθήνα) 14/12/2003: Σύλληψη Σαντάμ Χουσέν 14/12/2006: Εμπρηστική επίθεση στο ΑΤ Παπάγου καιέ δύο περιπολικά, μια μοτοσικλέτα και ένα IX – ο φρουρός τράπηκε σε φυγή 15/12/1890: Δολοφονία του Καθηστού Ταύρου από αμερικανούς στρατιώτες στο Standing Rock 15/12/1961: Καταδίκη σε θάνατο του Αντολφ Αιχμαν (συνταγματάρχη SS) 15/12/1967: Ιδρυση – πρώτη προκήρυξη αντιδικτατορικής οργάνωσης «Ρήγας Φεραίος» 16/12: Μπορχέν: Εθνική γιορτή, Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971), Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962) 16/12/1773: Αρχή του πολέμου ανεξαρτησίας των ΗΠΑ 16/12/1976: Κηδεία Ευάγγελου Μάλλιου - «αγανακτισμένοι» αστυνομικοί σε συνεργασία με χουντικούς τραυματίζουν δημοσιογράφους 16/12/1967: Σύλληψη και κτηνώδης βασανισμός της φοιτήτριας Μ. Καλλέργη 16/12/1997: Ο Μίκης Θεοδωράκης δωρίζει ολόκληρο το αρχείο του (μουσικό και πολιτικό) στη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λλιάν Βουδούρη» του Μεγάρου Μουσικής 17/12: Μπουτάν: Εθνική γιορτή, Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819) 17/12/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολίβαρ 17/12/1978: 39 βόμβες από ακροδεξιούς σε Αθήνα-Πειραιά ως «μνημόσυνο» για τον νεκρό βασανιστή Μάλλιο, επτά περαστικοί τραυματίες 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθηέρωση 8ωρου στην Ελλάδα (48ωρο εβδομαδιαίως) 18/12/1969: Η Βρετανία καταργεί τη θανατική ποινή 18/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 18/12/1980: Θάνατος Alexei Kosygin.

● «Στρατηγική εξόδου» ονόμασε ο Μπάμιας την αποστολή 30.000 ακόμη αμερικανών στρατιωτών! ●●● Γιωργάκη, παίρνει μαδήματα ●●● Περισσότεροι κατοχικοί στο Αφγανιστάν, περισσότεροι στόχοι για τους Ταλιμάν ●●● Άντε και καλό βόλι, μπόις ●●● Τους κουτούπωσε ο γίγαντας Κουτούπης ●●● Κατά το κοινών λεγόμενο, τους έκανε ρόμπες ●●● Παραμύθιασε τον Παπακωνσταντίνου, ο οποίος προσπαθεί να φτιάξει έναν πρωσιπού μηχανισμό, που δεν θα 'χει καμά σχέση με το ΠΑΣΟΚ (κατά το πρότυπο του Παπανδρέου) ●●● Το έξυπνο πουλί, όμως, από τη μύτη πιάνεται ●●● Από εδώ και πέρα, άμα ο Παπακωνσταντίνου δοκιμάσει να την πει σε κάποιον παλαιο-Πασόκο, θα εισπράττει την απάντηση: «Πες μας τώρα και για τον Κουτούπη» ●●● Μεγάλη αναταραχή στην Καλλιρρόης και δεν ισοδυναμεί με «δαμαμάσια κατάσταση», όπως έλεγε ο πρόεδρος Μάο ●●● Διακρίνωνται έναν έντονο εκνευρισμό, πρόεδρος Χεριχέρη, ή είναι ίδεα μου; ●●● Δεν κατάλαβα, γιατί τίθεται ζήτημα ήδους και απεπέμφθη κακήν-κακώς

παλαιο-δεξιοί τα δυμούνται ●●● Τότε που ο πρόεδρος Αντωνάκης ήταν προστατευόμενος του Αθέρωφ και ο πρόεδρος Χεριχέρης προστατευόμενος της Μαρίκας ●●● Λέγεται μάλιστα ότι καλούνταν συχνά να εκφράσει άποψη για τα ντολμαδάκια, ως καλοφαγάς ●●● Κάποια στιγμή πέρασε από την κουζίνα στο σαλόνι, γνωρίστηκε με τον Δρακούμελ και ξεκίνησε τη λαμπρή καριέρα του στη γαλάζια πολυκατοικία ●●● Το του Κουτούπη τρόπαιον, όμως, ουκ εά με καδεύδειν ●●● Δυο φορές μάλιστα! ●●● Τύφλα να 'χει ο Μάρλον Μπράντο ●●● Άλλα

ο Κουτούπης; ●●● Επειδή απεκάλεσε τα Πασόκια «λαμπρία» ●●● Ψέματα είπε; ●●● Δηλαδή, αν τους αποκαλούσε «υπηρέτες του δημοσίου συμφέροντος», δα ήταν πρότυπο ήδους και κατάλληλος –λόγω σπουδών εις την αλλοδαπήν– για ειδικός γραμματέας υπουργείου; ●●● Πάντως, πρέπει να έχει πολύ χιούμορ το άτομο ●●● Τον φανταζόμαστε να κάθεται σαν σεμνή κορασίδα μπροστά στον Παπακωνσταντίνου και να απαντά με άνεση σε όλες τις ερωτήσεις της συνέντευξης ●●● Δυο φορές μάλιστα! ●●● Τύφλα να 'χει ο Μάρλον Μπράντο ●●● Άλλα

και ο Παπακωνσταντίνου, αετός δικέφαλος ●●● Με βλέμμα ακτινογραφία, διαπέρασε το συνομιλητή του και έφτασε μέχρι τα εσώψυχα του ●●● Στο «Ζούγκλα» έκανε την πρώτη –δήμεν τυχαία– τηλεοπτική εμφάνισή του ο Σαμαράς ●●● Οχι, δεν επρόκειτο για ανταπόδοση για το γνωστό χυδαίο δημοσίευμα κατά της Μπακογιάννη ●●● Ο Αντωνάκης έχει ήδης και δεν κάνει τέτοια πράγματα ●●● Το δόγμα «τρεχάτε ποδαράκια μου να μη σας χέσει ο κώλως μου» ακολουθούσαν οι Συριζαίοι στην πορεία της ήδης Δεκέμβρη, με το που άρχισαν να πέφτουν τα πρώτα χημικά ●●● Κι επειδή το μπλοκ της «Κόντρας» είχε την αποχή να πορεύεται μπροστά τους, κόντευαν να μας τσαλαπατήσουν ●●● Οπότε, κάποια στιγμή ακούστηκε η κορυφαία ατάκα από σύντροφο προς Στρατούλη ●●● Αφού ξέρατε τι πορεία θα γίνει, γιατί δεν καδόσασταν στην πλατεία Κουμουνδούρου; ●●● Οι Οικολόγοι-Πράσινοι με τα σηματάκια κατά της βίας είχαν εξαφανιστεί από τα Χαυτεία και είχαμε ησυχάσει ●●● Αφού σας χαλάει, τι δέλετε και κατεβαίνετε; ●●●

◆ «Έχω πλέον σαφή εντολή από τον υπουργό Πολιτισμού και αυτός με τη σειρά του από τον πρωθυπουργό, να μην καλύπτουμε τίποτα και να μην διστάζουμε να βάλουμε το χέρι στη φωτιά», δήλωσε ο νέος γενικός γραμματέας Αθλητισμού. Από τους προηγούμενους, που «έφταναν το μαχαίρι στο κόκαλο», όσο να πεις υπάρχει τεράστια πρόσδοση. ◆ Επιχαίρουν «αριστεροί» τινές για τη νίκη Σαμαρά. Από Λυγερό και Δελαστίκ, μέχρι Στάθη, το «πατριωτικό μέτωπο» είναι εδώ. Μόνο η Λιάνα δεν εκδηλώθηκε, αλλά αυτή σ' γιουρα χαίρεται περισσότερο απ' όλους. Σιωπηρά, όμως, λόγω κομματικής νομιμοφρούσης. Φυσικά, πρώτος εκδηλώθηκε ο γνωστός Μήκυς. Που έχει βαθεί κάθε μέρα να επιβεβαιώνει ολοένα και περισσότερο τους «Πυρήνες». Πέραν των άλλων, και η άγνωστη αποτελεσμάτικότητα συγκεκριμένου ανδρός. Ως γνωστόν, ο Μητσοτάκης τον είχε

κάνει υπουργό και τώρα του το ανταποδίδει! ◆ Οπως λένε οι (συνήθως ακριβείς) παραπολιτικές πληροφορίες, ο Αρούλης ενδιαφέρεται να είναι γαλάζιος υπουργός για το Δήμο της Αθήνας, εκτοπίζοντας τον επίσης γαλάζιο Νικήτα. Ο Σαμαράς έχει κάθε λόγο, μεταξύ δυο Ντορικών, να επιλέξει τον Αρούλη, διότι και προσεκτικός υπήρξε κατά τη γαλάζια προελογική περίοδο, ούτε υπήρξε συμμαχητής του στην αλήστη μνήμη ΠΟΛΑ, όπως ο Νικήτας, που τον πρόδωσε διπλά (μία όταν την έκανε πρώτος από την ΠΟΛΑ και μία τώρα που πήγε με το Μητσοτάκη). Εχει και τη λύση να τους

αφήσει να σφραγίσουν και να βάλει ένα τρίτο, καθαρά δικό του. Άλλα και ο Νικήτας έχει λύση. Να προσεγγίσει το ΠΑΣΟΚ και να τον στηρίξει ως... ανεξάρτητο υποψήφιο. Λέτε; ◆ Αν δεν κάνουμε λάθος, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα υπήρξε ο εκλεκτός της σκανδιναβικής νομενκλατούρας για το φετινό Νόμπελ Ειρήνης. Δεν ειδαμε, όμως, να σχολιάζεται αυτό (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων) σε σχέση με την πρόσφατη απόφασή του να στείλει επιπλέον 30.000 αμερικανούς στρατιώτες στην κατοχική δύναμη Αφγανιστάν. ◆ Πώς γίνεται ένας άνθρωπος

που φεύγει όρθιος και περπατώντας από ένα χώρο να νοσηλεύεται μετά στην Εντατική; Τι ακριβώς έπαθε ο πρύτανης του ΕΚΠΑ Χ. Κίττας; Η «ήπια εγκεφαλική διάσειση» και το «ήπιο καρδιακό επεισόδιο» (τι ακριβώς);, που ανακοινώθηκε από το νοσοκομείο δεν δικαιολογούν νοσηλεία στην Εντατική. Μήπως η Εντατική επιστρατεύθηκε για να δικαιολογηθούν διώξεις

για... απόπειρα ανθρωποκτονίας; Κι ακόμη, τι γύρευε ο πρύτανης μόνος του πίσω από την κλειδωματωρωμένη πόρτα της πρυτανείας, ειδικά αν πάσχει από κολπική μαρμαρυγή, όπως ανακοινώθηκε; Γιατί δεν ήταν ανοιχτή η πόρτα όχι μόνο για τους φορτητές αλλά για όλο τον κόσμο που συγκεντρώθηκε στα Προπύλαια; Αφελής δεν είναι ο πρύτανης, συμμέτοχος όμως στο στήσιμο μιας προβοκάτσιας μπορεί να χαρακτηριστεί.

◆ «Σ' αρχιδια μου τον γράφω τον υπουργό», ακούγεται πεντακάθαρα να λέει ΜΑΤΑΣ αξιωματικός, σε βίν

Με αμείωτη ένταση η οικονομο-τρομοκρατία

Οπρόεδρος του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ και ο διοικητής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ζαν-Κλοντ Τρισέ έχουν αναλάβει εργολαβικά την άσκηση οικονομο-τρομοκρατίας, προκειμένου να παραλύσει ο ελληνικός λαός και να διευκολύνει την κυβέρνηση να πάρει πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα σε σχέση μ' αυτά που έχει εξαγγελεί.

Μιλώντας την περασμένη Δευτέρα στο ευρωκοινοβούλιο, ο Τρισέ δεν δίστασε να υποδειξει τις «σκληρές αποφάσεις» που πήρε η κυβέρνηση της Ιρλανδίας ως πρότυπο. «Ανάλογα μέτρα και αποφάσεις θα πρέπει να λάβει και η Ελλάδα, τα οποία καθορίζονται από τις ίδιες συνθήκες», είπε, ενώ δεν παρέλειψε να εκφράσει τη βεβαιότητά του ότι «η ελληνική κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να λάβει τέτοιες αποφάσεις».

Την ίδια βεβαιότητα εξέφρασε ο Γιούνκερ, σε συνέντευξή του που δημοσιεύτηκε μια μέρα πριν στην «Ελευθεροτυπία». Ο Γιούνκερ εξακολουθεί να χαρακτηρίζει το σχέδιο προϋπολογισμού του 2010 «προσχέδιο» και να το χαρακτηρίζει απλώς «ένα σημαντικό πρώτο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση», το

οποίο δεν αρκεί. «Καλούμε την ελληνική κυβέρνηση να πάρει επιπρόσθετα μέτρα για να διορθώσει τον τομέα των δαπανών», σημειώνει, χωρίς να πρει κανένα διπλωματικό πρόσχημα.

Με τον ίδιο διπλωματικά άκομψο τρόπο παραδέχτηκε ότι έχει στείλει επιστολή στον υπουργό Οικονομικών (την είχε αποκαλύψει η «Καθημερινή»), στην οποία «συνόψισα τις συστάσεις της Κομισιόν για την Ελλάδα και την έστειλα ως υπενθύμιση ενόψει της συζήτησης για την ελληνική οικονομία στο Eurogroup!» Πρόκειται για επιστολή την οποία η κυβέρνηση κράτησε μυστική, όπως κρυφή κράτησε και τη συνάντηση των Παπανδρέου-Παπακωνσταντίνου με τον αντιπρόεδρο της ΕΚΤ Λ. Παπαδόπουλο, τον οποίο προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν ως «οικονομικό πρεσβευτή» στα ανώτερα κλιμάκια διοίκησης της Ευρωζώνης.

Σχεδόν σε κάθε απάντηση που έδινε στις δημοσιογραφικές ερωτήσεις ο Γιούνκερ χρησιμοποιούσε τις λέξεις «σκληρά μέτρα» (προφανώς για να συνηθίσουμε στην ιδέα), ενώ δεν παρέλειψε και πάλι να συστήσει στους Έλληνες «να είναι υπομονετικοί

και «να γνωρίζουν ότι χρειάζονται σκληρά μέτρα». «Οι Έλληνες πολίτες πρέπει να έχουν για το μέλλον μεγάλα αποθέματα από κουράγιο», ήταν οι τελευταίες του λέξεις στη συνέντευξη.

Με ιαπαντό τρόπο, ο πρόεδρος του Eurogroup ξεκαθάρισε πως από εδώ και πέρα η ελληνική κυβέρνηση αντιμετωπίζεται σαν μια απλή υπηρεσία των κοινοτικών οργάνων. «Είναι στα χέρια των Ελλήνων να μη φθάσουμε σε αυτό το σημείο. Εάν τα μέτρα που θα παρθούν είναι αποτελεσματικά, κάτι το οποίο και πιστεύω, αυτό που λέτε δεν θα γίνει. Ομως, εάν δεν παρθούν επαρκή, μόνιμα, μέτρα, θα εφαρμόσουμε αυτό που λέει η Ευρωπαϊκή Συνθήκη», είπε. Τι προβλέπει η συνθήκη; Κυρώσεις (άρθρο 104-11), που δεν έχουν εφαρμοστεί ποτέ ως τώρα. Μάλιστα, ενώ δυο μέρες πριν ο Παπακωνσταντίνου δήλωνε ότι δεν γνωρίζει τη συχνότητα των ελέγχων που θα ασκούν τα κοινοτικά όργανα, ο Γιούνκερ ανακοίνωσε με ύφος που δεν σήκωνε αντίρρηση: «Θα ελέγχουμε πηγαδάσταση στην Ελλάδα κάθε μήνα».

Οσα είπε στη συνέντευξή του ο Γιούνκερ αποτελούν ξε-

φτιλα για την κυβέρνηση Παπανδρέου, όμως αυτό είναι το τελευταίο που τους ενδιαφέρει. Εκείνο που επιδιώκουν είναι να χρησιμοποιήσουν τρομοκρατικά τα όσα λένε ο Γιούνκερ, ο Τρισέ και ο Αλμούνια. Να περάσουν, δηλαδή, στον ελληνικό λαό το μήνυμα πως η κυβέρνηση προσπαθεί να αντισταθεί και να προχωρήσει με πιο ήπιο ρυθμό απ' αυτό που εισηγούνται οι Βρυξέλλες, όμως έχει δεμένα τα χέρια, γιατί η κυβέρνηση της ΝΔ τα έκανε μαντάρα και δεν υπάρχει πλέον εμπιστοσύνη από τα κοινοτικά όργανα. Αρά, είναι η τελευταία ευκαιρία να σώσουμε την παρτίδα και να μη πληρώσουμε βαρύ κόστος, με κυρώσεις, πρόστιμα, αικόμια και αποπομπή από το ευρώ. Αυτό τον εκβιασμό αβαντάρουν και τα ΜΜΕ, που δρουν –όπως πάντοτε– σαν μακρύ χέρι του συστήματος.

Αυτόν τον εκβιασμό πρέπει ν' αποκρούσουν οι εργαζόμενοι, βγάζοντας στο προσκήνιο τις δικές τους διεκδικήσεις. Λεφτά υπάρχουν και έρουμε καλά που. Ας τα αναζητήσει η κυβέρνηση από τους κεφαλαιοκράτες, αν θέλει να μειώσει το έλλειμμα. Οι εργαζόμενοι να μη παίζουν σ' αυτό το ταμπλό.

■ Κινήσεις απελπισίας

Μαύρα τα 'χει βάφει ο Καρατζαφέρης μετά την εκλογή Σαμαρά στην αρχηγία της ΝΔ, καθώς το ακροδεξιό προφίλ του νέου αρχηγού, σε συνδυασμό με το ότι η ΝΔ βρίσκεται στην αντιπολίτευση, οδήγησαν ήδη να καταγραφούν σε ορισμένα γκάλοπ μετακίνησης της τάξης του 17% από το ΛΑΟΣ προς τη ΝΔ. Βλέπει και κάποιοι όσοι βουλευτές του σαν το Βορίδη να χαριεντίζονται στα τηλεπαράθυρα με τους Νεοδημοκράτες και αισθάνεται αικόμια πιο περικυλωμένος. Γ' αυτό και αποφάσισε να το παίξει «έλληνας Λεπέν», όπως στην αρχή της καριέρας του ως αρχηγού του ΛΑΟΣ, επιδιόμενος καθημερινά σε ρατσιστικά και εθνικιστικά κηρύγματα. Παράτησε μάλιστα και μια πλευρά του φασιζόντος λαϊκισμού (το 'παιζε προστάτης των εργαζόμενων και εν γένει των φτωχών) και άρχισε να κάνει σκληρά αντεργατικά κηρύγματα, κάνοντας κριτική από τα δεξιά στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Ομως αυτό δε φτάνει, γιατί ούτε το ακροατήριο της Χρυσής Αυγής ούτε η ολιγομελής τάξη των καπιταλιστών μπορούν να δώσουν ποσοστό για είσοδο στη Βουλή. Γ' αυτό και ο Καρατζαφέρης προσπάθησε να παίξει και στο επίπεδο της κεντρικής πολιτικής με την πρόταση προς τη ΝΔ να μην ψηφίσει τον Παπούλια ώστε η χώρα να οδηγηθεί σε νέες εκλογές. Πρόκειται για κίνηση απελπισίας, που ούτε να συπειρώσει μπορούσε ούτε να πείσει δεξιούς ψηφοφόρους ότι η ΝΔ δεν είναι τόσο δεξιά όσο το ΛΑΟΣ.

Ο Σαμαράς δεν έδωσε καμιά επίσημη απάντηση, δείχνοντας έτσι ότι δεν μπαίνει σε διάλογο με τον Καρατζαφέρη, δεν τον θεωρεί συνομιλητή του. Αφρος βουλευτές της ΝΔ να απαντήσουν και να αποκρούσουν και την «πρόταση» Καρατζαφέρη και τη σπέκουλα που πήγε να κάνει ο Παπουτσής. Γιατί ο Σαμαράς έρει πως μια τέτοια κίνηση θα ήταν σκέτη αυτοκτονία. Για να ζητήσει και πολύ περισσότερο να επιβάλει εκλογές θα πρέπει να έχει και μια πρόταση εξουσίας. Με τι θα πάει, με την πρόταση του Καραμανλή; 'Η θ' αρχίσει τίποτα λαϊκιστικά κηρύγματα; Ο Σαμαράς δεν είναι πρωτάρης. Ξέρει πολύ καλά ότι αν αρχίσει τους λαϊκισμούς θα πέσει το σύστημα να τον έσκισε. Εκείνο που πρέπει να κάνει είναι να πειριμένει τη φθορά του ΠΑΣΟΚ, για να 'θει η δική του σειρά, χωρίς να βιάσει τα πράγματα.

Ειδέ, λοιπόν, ο αρχηγός του ΛΑΟΣ ότι η πρότασή του έπεσε στο κενό, πήρε προφανώς και κάποια μηνύματα να μαζευτεί και έκονε μια αικόμια θεαματική κωλοτούμπα, απ' αυτές που μας έχει συνηθίσει (παρά τα κιλά του). Ζήτησε συνάντηση με τον Παπούλια, του τράβηξε ένα πατόκορφο γλείψιμο («πρόεδρο σαν τον Παπούλια δεν μπορούμε να βρούμε όλους στον ορίζοντα!») και διαβεβαίωσε ότι αυτός θα είναι σύγουρα πρόεδρος «για τα επόμενα έξι χριστούγεννα!» Από εδώ και πέρα μάλλον γκάφες θα αθροίζει ο Καρατζαφέρης, γιατί έχει χάσει το έδαφος κάτω από τα πόδια του. Ετοι με και του φύγει και κανένας βουλευτής, ασ' τα να πάνε.

■ Ξανανεβαίνει ο τιμάριθμος

Μισή μονάδα ανέβηκε ο επίσημος τιμάριθμος (όπως καταγράφεται από την ΕΣΥΕ) το Νοέμβρη, φτάνοντας το 2%. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι επιμέρους δείκτες που οδήγησαν σ' αυτή την αύξηση, ύστερα από πολλούς μήνες μικρής μείωσης ή σταθερότητας. Κατά 0,5% αυξήθηκε η ομάδα «Διατροφή» και μη αλκοολούχα ποτά», λόγω αύξησης, κυρίως, των τιμών των χειμερινών ειδών ένδυσης και υπόδησης. Κατά 0,3% αυξήθηκε η ομάδα «Στέγαση», λόγω αύξησης των τιμών, κυρίως, του πετρελαίου θέμρωνσης. Κατά 2,8% αυξήθηκε η ομάδα «Μεταφορές», λόγω αύξησης κυρίως των τιμών των αυτοκινήτων, των καυσίμων (βενζίνης) και του κομιστρου των ταξί. Συγκρίνοντας Νοέμβρη του 2009 με Νοέμβρη του 2008, η ΕΣΥΕ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η αύξηση του τιμάριθμου κατά 2% οφείλεται στις αυξήσεις: κατά 6,2% της ομάδας «Αλκοολούχα ποτά και καπνός», κατά 2,8% της ομάδας «Ενδυση-Υπόδηση», κατά 0,5% της ομάδας «Στέγαση», κατά 1,4% της ομάδας «Διαρκή αγαθά-Είδη νοικοκυριού και υπηρεσίες» κατά 3% της ομάδας «Υγεία», κατά 5,2% της ομάδας «Μεταφορές», κατά 2,7% της ομάδας «Επικοινωνίες», κατά 0,7% της ομάδας «Αναψυχή-Πολιτιστικές δραστηριότητες, κατά 3% της ομάδας «Έκπταδευση» και κατά 1,5% της ομάδας «Ξενοδοχεία-Καφέ-Εστιατόρια» και κατά 3,7% της ομάδας «Άλλα αγαθά και υπηρεσίες».

Οπως όλα δείχνουν, η τάση είναι και πάλι ανοδική. Η κυβέρνηση, όμως, διαφραγμίζει ότι θα εφαρμόσει μια «άνετη» εισοδηματική πολιτική με αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις 1,5%, την οποία μάλιστα δεν θα πάρουν όλ

■ <Hopenhagen>

Διάσκεψη για το κλίμα ή εμπόριο ελπίδας; (1)

Μετά βασιών και κλάδων ξεκίνησε την Δευτέρα και θα κρατήσει για δύο σχεδόν βδομάδες η διαβόητη διάσκεψη «της ελπίδας για το κλίμα», στην πρωτεύουσα της Δανίας, Κοπεγχάγη. Μια διάσκεψη που πλαισιώνεται με μπόλικες δόσεις αισιοδοξίας σαν ένα νέο ξεκίνημα στον αγώνα της ανθρωπότητας απέναντι στην κλιματική αλλαγή που τόσο μας απειλεί.

110 ηγέτες και 15.000 συμμετέχοντες καλούνται να «βρουν λύση» στο «άλυτο» ζήτημα της περιβαλλοντικής καταστροφής, όπου οδηγεί η αλόγιστη βιομηχανική ανάπτυξη που μοναδική της κινητήρια δύναμη είναι μία: το κέρδος και μάλιστα το μέγιστο. Η προπογανδιστική εκστρατεία άρχισε μερικές μέρες πριν, όταν οι ηγέτες των δύο κρατών που μολύνουν περισσότερο από κάθε άλλη τον πλανήτη (ΗΠΑ, Κίνα) εμφανίστηκαν να συμφωνούν ότι θα πρέπει να εργαστούν για την επιτυχία της κι ευχήθηκαν να καταλήξει σε συμφωνία με «άμεση εφαρμογή!»

Το γεγονός βέβαια ότι 12 χρόνια μετά από το πρωτόκολλο του Κιότο οι ΗΠΑ (η πρώτη χώρα-ρυπαντής στον κόσμο) είναι η μόνη χώρα που εξακολουθεί να αρνείται πεισματικά την επικύρωσή του δεν φαίνεται να ενοχλεί κανέναν. Είπαμε, τώρα όλα αλλάζουν. Ο άνεμος αισιοδοξίας από την εκλογή Ομπάμα θα φυσήξει και για το κλίμα κι όπως είναι φυσικό ο Ομπάμα θα είναι ξανά ο γκεστ σταρ της διοργάνωσης. Μέχρι εδώ καλά. Γιατί αν από το επίπεδο των γενικόλγων δηλώσεων και των παπαδίστικων εκκλήσεων περάσουμε στην πραγματική ζωή, τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν.

Συγχωροχάρτια

Τη σούπα της διάσκεψης της Κοπεγχάγης (που οι διαφημιστές της σκαρφίστηκαν να αλλάξουν το πρώτο γράμμα της πόλης από Κ σε Η, για να δώσουν έναν τόνο ελπίδας) έσπευσε να χαλάσει ένας άνθρωπος υπεράνω πάσης υποψίας. Ενας επιστήμονας με κύρος στους κλιματολόγους, γιατί ήταν από τους πρώτους που προειδοποίησαν για την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη λόγω της αύξησης των εκπομπών αερίων εξαιτίας της βιομηχανικής ανάπτυξης, τη δεκαετία του '80. Το όνομά του είναι Τζέιμς Χάνσεν και είναι 63 χρόνων, γι' αυτό και αποκαλείται «παππούς της πταγκόσμιας υπερθέρμανσης». Ο Χάνσεν είναι διευθυντής του Ινστιτούτου Διαστημικών Μελετών Γκόντναρτ της NASA και την ίδια στιγμή καθηγητής στο Ινστιτούτο της Γης του πανεπιστημίου Κολούμπια της Νέας Υόρκης.

Στις 3 του Δεκέμβρη, ο αμερικανός επιστήμονας έδωσε συνέντευξη στους Τάιμς του Λονδίνου, δηλώνοντας χωρίς δισταγμό ότι θα μποϊκοτάρει τη σύνοδο, γιατί θεωρεί ότι δεν είναι τίποτε άλλο από μία φάρσα, αφού αναζητεί μια αντιπα-

ραγωγική λύση: να περιορίσει τις εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου μέσα από ένα σύστημα «οριθέτησης και εμπορίας!» Ταυτόχρονα, ο Χάνσεν κατακεραύνωσε τα ανεπτυγμένα κράτη που θέλουν να αγοράζουν «συγχωροχάρτια» δινοντας μικροποσά στις αναπτυσσόμενες χώρες, για να συνεχίσουν τη ρύπανση σα να μην τρέχει τίποτα.

Μπίζνες

Ο Χάνσεν δεν έκανε καμιά σπουδαία ανακάλυψη. Απλά, είπε την αλήθεια που οι πάντες γνωρίζουν. Αυτή αικούει στο όνομα «εμπορία ρύπων», που καθιερώθηκε με το πρωτόκολλο του Κιότο (1997) και έκτοτε πήρε ραγδαία ανάπτυξη. Το εμπόριο ρύπων δεν είναι τίποτε άλλο παρά εμπόριο δικαιωμάτων ρύπανσης. Ας δούμε όμως πως πλαστάρεται αυτό το... ευαγέρες εμπόριο από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε ένα ενημερωτικό φυλλάδιο με τίτλο «Εμπορικό Σχέδιο για τις Εκπομπές της Ε.Ε.» ("The E.U. Emission Trading Scheme"), που εξέδωσε μέσα στο 2009 η Κομισιόν, διαβάζουμε τα εξής κατατοπιστικά: «Σπήνε καρδιά του εμπορικού σχεδίου των εκπομπών της Ε.Ε. είναι η εμπορία "συναλλήγματος" των δικαιωμάτων εκπομπών. Ενα δικαίωμα (σ.σ. εκπομπών) επιτρέπει την εκπομπή ενός τόνου CO2. Τα κράτη μέλη απαιτείται να καταστρέψουν εθνικά προγράμματα για κάθε εμπορική περίοδο που να καθορίζουν πόσα δικαιώματα μπορεί να παραλάβει κάθε εγκατάσταση το χρόνο... Οι εταιρίες που κρατούν τα επίπεδα των εκπομπών κάτω από τα επίπεδα των δικαιωμάτων (σ.σ. που τους έχουν δοθεί) μπορούν να πουλήσουν το πλεόνασμα των δικαιωμάτων τους σε τιμή που καθορίζεται από την προσφορά και ζήτηση σε κάθε περίοδο. Αυτές που αντιμετωπίζουν προβλήματα να παραμείνουν εντός του επιτρεπόμενου ορίου μπορούν να επιλέξουν μεταξύ διαφόρων επιλογών. Μπορούν να πάρουν μέτρα για να μειώσουν τις εκπομπές τους (όπως επενδύντας σε πιο αποτελεσματική τεχνολογία ή χρησιμοποιώντας ενεργειακές πηγές με μικρότερη περιεκτικότητα σε άνθρακα). Μπο-

ρούν να αγοράσουν επιπλέον δικαιώματα ή/και πιστώσεις του "Μηχανισμού Καθαρής Ανάπτυξης" στην αγορά ή μπορούν να κάνουν ένα συνδυασμό των δύο παραπάνω. Αυτή η ευκαμψία εξασφαλίζει ότι οι εκπομπές μειώνονται με το πιο φτηνό τρόπο».

Για να καταλάβετε πώς γίνεται το εμπόριο ρύπων, θεωρείστε δύο εταιρίες που κάθε μία εκτέμπει 100 χιλιάδες τόνους διοξειδίου του άνθρακα το χρόνο. Ας υποθέσουμε ότι οι κυβερνήσεις τους τους επιτρέπουν να εκπέμπουν μέχρι 95 χιλιάδες τόνους. Οι 5.000 παραπονίστοι τον CO2 ή θα πρέπει να μειωθούν ή να αγοραστούν ως δικαιώματα στην αγορά. Πώς θα γίνει αυτό; Εστω ότι η τιμή ενός δικαιώματος εκπομπής CO2 είναι 20 ευρώ/τόνο. Η εταιρία A υπολογίζει ότι

η μείωση των εκπομπών χρησιμοποιώντας τη νέα τεχνολογία ή άλλες πηγές ενέργειας, κοστίζει 10 ευρώ/τόνο. Επομένως, αποφασίζει να περικόψει όχι κατά 5.000 τόνους, αλλά κατά 10.000 τόνους τις επήσιες εκπομπές της (πληρώνοντας έτσι $10 \times 10.000 = 100.000$ ευρώ). Το γιατί το κάνει αυτό θα το καταλάβετε σε λόγο. Η εταιρία B, όμως, δεν βρίσκεται στην ίδια θέση. Η μείωση των εκπομπών της κοστίζει 30 ευρώ/τόνο, δηλαδή περισσότερο από την τιμή του δικαιωμάτος ρύπων. Προτιμά επομένως να αγοράσει δικαιώματα ρύπων, παρά να μειώσει τις εκπομπές της. Ετσι, αγοράζει το δικαιώμα να εκπέμπει 5.000 επιπλέον τόνους CO2 με 20 ευρώ/τόνο από την εταιρία A και έτσι εξοικονομεί 50.000 ευρώ (αντί να δώσει 30 δίνει 20 ευρώ για κάθε τόνο, επομένως εξοικονομεί 10 ευρώ/τόνο και $10 \times 5.000 = 50.000$ ευρώ συνολικά). Οπότε η εταιρία A έχει μειώσει τις εκπομπές της σε 90 χιλιάδες τόνους χωρίς να ξεδέψει τελικά ούτε μία δεκάρα (αφού πλήρωσε $10.000 \times 10 = 100.000$ ευρώ για να μειώσει τις εκπομπές της κατά 10 χιλιάδες τόνους και πήρε από την εταιρία B $5.000 \times 20 = 100.000$ ευρώ για την πώληση του δικαιωμάτος εκπομπής 5.000 τόνων CO2), ενώ η εταιρία B έχει διατηρήσει το επίπεδο των εκπομπών της στους 100 χιλιάδες τόνους εξοικονομώντας 50.000 ευρώ από τα που θα έπρεπε να πληρώσει. Συνολικά όμως οι εκπομπές και από τις δύο εταιρίες είναι μειωμένες κατά 10 χιλιάδες τό-

νους. Οπότε όλοι βγαίνουν κερδισμένοι!

Αυτό το παράδειγμα, που αναφέρεται στο παραπάνω φυλλάδιο της Κομισιόν, ακούγεται αρκετά... αποτελεσματικό. Ποιος είπε ότι δεν μπορεί να συνυπάρξουν «μπτίζνες» και «πράσινη ανάπτυξη»;

Μια ανερχόμενη αγορά

Σύμφωνα με το ίδιο φυλλάδιο της Κομισιόν, η αγορά των δικαιωμάτων ρύπων εκτινάχθηκε τα τελευταία χρόνια. Από τους 362 εκατομμύρια τόνους CO2 που εμπορεύτηκαν το 2005, σε τιμή περίπου 7.2 δισ. ευρώ, η προσότητα των εκπομπών που αποτελείται αντικείμενο αγοραπωλησίας σχεδόν δεκαπλασιάστηκε μέσα σε τρία χρόνια φτάνοντας στους 3.1 δισεκατομμύρια τόνους CO2 το 2008! Το ευρωπαϊκό εμπόριο ρύπων αποτελεί το 73% του παγκόσμιου εμπορίου ρύπων διοξειδίου του άνθρακα αξίας 92.4 δισ. ευρώ το 2008.

Μικρό το ποσό θα μας πείτε (ούτε το 1% του ΑΕΠ των 27 χωρών της ΕΕ) όμως η εκπληκτική ταχύτητα εξάπλωσής του παραμένει εντυπωσιακή. Ποια ήταν όμως τα αποτελέσματα του εμπορίου που σύμφωνα με το σκεπτικό των δημιουργών του οδηγεί σε μείωση των εκπομπών CO2 «με το πιο φτηνό και αποτελεσματικό τρόπο»; Τι νέο έφερε η κυβερνηση Ομπάμα; Γ' αυτά θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο. Κώστας Βάρλας

Ζλία πρόεδρος είναι ο «μεγάλος σοσιαλιστής» Λούλα Ντα Σίλβα (ανέλαβε καθήκοντα την 1η Γενάρη 2003), ο οποίος επανεκλέχθηκε το 2006 και η θητεία του λήγει το 2011. Τα υπόλοιπα σχόλια δικά σας...

■ Ιταλία: No berlusconi day

Ενα εκατομμύριο διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν το Σάββατο στη Ρώμη για να ζητήσουν την παραίτηση του Μπερλουσκόνι. Το κάλεσμα της πορείας έγινε από ένα ρεύμα αντιμπερλουσκονισμού που γεννήθηκε αυθόρμητα στο facebook, στις 9 Οκτωβρίου, από μπλόγκερ. Μέχρι εδώ καλά.

Στη διαδήλωση συμμετείχαν εκπρόσωποι όλων των κομμάτων. Οι μπλόγκερ ζητούσαν «ειρηνικές διαδηλώσεις, χωρίς πολιτική χροιά». Φυσικά και τα αιτήματά τους

■ Αφγανιστάν

«Επιχείρηση Οργή της Κόμπρας»

Μόλις τρεις μέρες μετά την ανακοίνωση από τον Ομπάμα της αποστολής 30.000 επιπλέον αμερικανών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, ξεκίνησε στις 4 Δεκεμβρίου μια νέα μεγάλη εκαθαριστική επιχείρηση στην επαρχία Χέλμαντ του νότιου Αφγανιστάν και συγκεκριμένα στην κοιλάδα Nawzad, όπου όλες οι προηγούμενες επανειλημένες προσπάθειες των αμερικανών και βρετανικών στρατευμάτων να ανακτήσουν τον έλεγχο της περιοχής έχουν αποτύχει.

Στην επιχείρηση, που φέρει την κωδική ονομασία «Οργή της Κόμπρας» συμμετέχουν 1.000 αμερικανοί πεζοναύτες και 150 αφρανοί στρατιώτες, που έχουν αναπτυχθεί βόρεια και νότια των θέσεων των Τα-

λιμπάν, ενώ από ανατολικά επιχειρούν επικουρικά βρετανικά στρατεύματα. Στόχος της επιχείρησης είναι να διακόψουν τις γραμμές ανεφοδιασμού των Ταλιμπάν από άλλες τις κατευθύνσεις, να καταστρέψουν τα «ασφαλή καταφύγια» τους και να ανακαταλάβουν από τους Ταλιμπάν την πόλη Nawzad, μια πόλη 30.000 κατοίκων πριν από την αμερικανική εισβολή, που έχει μετατραπεί σήμερα σε πόλη-φάντασμα.

Παράλληλα, προετοιμάζεται η επίθεση σε μια μεγαλύτερη και πολυπληθέστερη πόλη, την Marja, που θεωρείται από τους Αμερικάνους το κέντρο αντίστασης των Ταλιμπάν στην επαρχία Χέλμαντ, ο διοικητής της επιχείρησης στη Nawzad, ταξίαρχος Λάρι

Nikoloson, δήλωσε στους «Los Angeles Times» ότι η επίθεση στην πόλη Marja θα είναι τύπου Φαλούτζα. «Η Marja είναι πολύ ευρύτερη από τη Φαλούτζα και διασχίζεται από αρδευτικά κανάλια, που θα κάνουν δύσκολες τις μετακινήσεις των στρατευμάτων και των οχήμάτων. Επίσης, είναι πικνοκατοικημένη, γεγονός που αυξάνει τον κίνδυνο απωλειών του άμαχου πληθυσμού, αν οι πεζοναύτες αρχίσουν μια οθεναρή από σπίτι σε σπίτι επίθεση», επισημαίνει η ίδια εφημερίδα.

Ο Nikoloson ήταν περιφερειακός διοικητής των πεζοναύτων όταν ο αμερικανικός στρατός το 2004 επιτέθηκε και κατέστρεψε τη Φαλούτζα, το κέντρο της ιρακινής αντίστασης στις δυνάμεις κατακτητών.

χής. Χιλιάδες πολίτες παγιδεύτηκαν και υπέστησαν έναν ανελέητο βομβαρδισμό, αικόμη και με βόμβες λευκού φωσφόρου, που κατέστρεψε το 70% των οικοδομών της πόλης. Η καταστροφή της Φαλούτζα ήταν μια μορφή συλλογικής τιμωρίας των κατοίκων της, ένα ακόμη έγκλημα πολέμου, που, εκτός των άλλων, είχε στόχο να δώσει το κατάλληλο μάθημα στο λαό του Ιράκ προκειμένου να υποκύψει στους κατακτητές.

Μόνο που το Αφγανιστάν δεν είναι Ιράκ και η μεταφορά τακτικών, η αποτελεσματικότητα των οποίων αμφισβητείται σοβαρά από τις ίδιες τις εξελίξεις στο Ιράκ, απλά επιβεβαιώνει το αδιέξodo των κατακτητών.

Πάνω από δέκα χρόνια έχουν περάσει από τη σύλληψη του Οτζαλάν το Φλεβάρη του 1999. Μια σύλληψη που αποκάλυψε τον δοσιλογισμό της ελληνικής κυβέρνησης (έχετε να πείτε τίποτα κύριε Πάγκαλε;) που παρέδωσε στο στόμα του λύκου αυτόν που επί χρόνια θεωρούσε «δικό της». Η σύλληψη του φερόμενου ως ηγέτη του κουρδικού λαού έκανε το τουρκικό στρατιωτικοφασιστικό καθεστώς να πιστέψει ότι «ξεμπέρδεψε» με το κουρδικό ζήτημα. Κι όμως, δέκα χρόνια μετά οι διαφεύστηκαν.

Διαφεύστηκε –όσο κι αν φαίνεται παράδοξο– ακόμα κι ο ίδιος ο Οτζαλάν που πλασάρονταν με θράσος χιλιάν πιθήκων σαν «Μεσσίας» του κουρδικού έθνους (αν διαβάζατε τη συνέντευξη που έδωσε στο «Βήμα» στις 1/2/1998, στην οποία έβγαλε ηλθιο ολόκληρο τον κουρδικό λαό, θα καταλαβαίνατε τι εννοούμε). Η σύλληψη του Οτζαλάν ήταν ένα μεγάλο στρατόπατο για το κόμμα του, το PKK. Ενα κόμμα που δυστυχώς κατάφερε να παγιδεύει τον κουρδικό λαό χρησιμοποιώντας ένα ιδιόμορφο μείγμα μαρξιζούσας και εθνικιστικής ρητορείας, που δεν δίστασε να συνεργαστεί με τις ελληνικές μυστικές υπηρεσίες (ΚΥΠ) και να δολοφονεί αγωνιστές στην Τουρκία μόνο και μόνο γιατί δεν συμφωνούσαν με την εθνικιστική του πολιτική (αγωνιστές που ανήκαν σε οργανώσεις κομμουνιστικής αναφοράς, οι οποίες είχαν θέσει το ζήτημα του αγώνα κατά της καταπίεσης των Κούρδων πολύ πριν από το PKK).

Την περασμένη Κυριακή, την ίδια στιγμή που οι πραιτοριανοί του Χρυσοχοΐδη έδειχναν τον τρόπο με τον οποίο... προστάτευαν τους «πολίτες» στο Σύνταγμα, οι συνάδελφοί τους στην γείτονα έκαναν το ίδιο απέναντι σε 15.000 Κούρδους στο Ντιάρμπακιρ του τουρκικού Κουρδιστάν (με λίγο περισσότερο ζήλο, βέβαια, αφού στο ενεργητικό τους έχουν και έναν 23χρονο φοιτητή νεκρό). Δεν έχει σημασία που οι συγκρούσεις εξεκίνησαν από μια διαφαρτυρία για τις συνθήκες κράτησης του Οτζαλάν. Αυτός λειτουργήσει απλά σαν ένα εθνικό σύμβολο (οι νεολαίοι που συγκρούονταν δεν γωρίζουν άλλωστε όλα του τα... κατορθώματα, ούτε διάβαστον ποτέ τη συνέντευξη που έδωσε στο «Βήμα» το '98!), όπως παλαιότερα λειτουργούσε και ο Αραφάτ στην Πλαταιστίνη (με τις όποιες διαφορές και ομοιότητες που έχουν αυτοί οι δύο).

Αυτό που έχει σημασία να σημειώσει κανείς είναι ότι η σπίθα της αντίστασης εξακολουθεί να υπάρχει στο τουρκικό Κουρδιστάν. Η φτώχεια, η ανεργία (που στο Ντιάρμπακιρ φτάνει το 60%), οι άθλιες συνθήκες ζωής και εκπαίδευσης (στα δημοτικά και στα γυμνασία στοιβάζονται 60 μαθητές ανά τάξη!) δεν είναι δυνατόν να μη φέρουν κοινωνικές εκρήξεις. Αυτές τις εκρήξεις θέλει να προλάβει το φασιστικό καθεστώς (με κοινοβουλευτικό μανδύα), που υπόσχεται ότι θα πάρει κάποια «φιλοκουρδικά» μέτρα (είναι βλέπετε και η ανάγκη να φανεί «δημοκρατικό» στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία χρόνια τώρα κάνει το Πόντιο Πιλάτο). Ομως τα γεγονότα το πρόλαβαν και εκτός από τις μαζικές διαδηλώσεις (που τήρονταν βίαιο χαρακτήρα) ήρθε και η εκτελεση επτά Τούρκων στρατιωτών –και ο τραυματισμός άλλων τριών– σε στρατιωτικό φυλάκιο της επαρχίας Τοκάτ (στην οποία σύμφωνα με το «Άλ Τζαζίρα» είχε χρόνια να σημειωθεί τέτοια επίθεση), πιθανότατα από κούρδους αντάρτες (τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχει αναλάβει κανένας την ευθύνη).

Ξεχάστηκαν, λοιπόν, τα «φιλοκουρδικά» μέτρα και τώρα το συνταγματικό δικαστήριο εξετάζει να θέσει σε παρανομία το φιλοκουρδικό κόμμα «Δημοκρατική Κοινωνία» το οποίο έχει 21 βουλευτές...

■ Πακιστάν

Νέο ισχυρότατο πλήγμα για το στρατό

Την ώρα που η ηγεσία του πακιστανικού στρατού κόμπαζε για τις επιτυχίες της εκαθαριστικής επιχείρησης εναντίον των Ταλιμπάν στο Νότιο Βαζιριστάν και ενώ ο Λευκός Οίκος πιέζει για επέκταση των επιχειρήσεων και στις υπόλοιπες παροιμεθόριες φυλετικές περιοχές του δυτικού Πακιστάν, οι ισλαμιστές μαχητές χτύπησαν πολύ μακριά από το θέατρο του πολέμου, στην καρδιά του πακιστανικού στρατού, στην πόλη –στρατώνα, στο Ραβαλπίντι, δίπλα στην πακιστανική πρωτεύουσα.

Το μεσημέρι της 4ης Δεκεμβρίου, τέσσερις άντρες, ζωμένοι με εκρηκτικά και κρατώντας χειροβομβίδες και αυτόματα όπλα, εισέβαλαν στο Ταλιμπάν στην πόλη Rukhsar, στην πόλη –στρατώνα, στο Ραβαλπίντι, δίπλα στην πακιστανική πρωτεύουσα. Το περιστατικό της 4ης Δεκεμβρίου τίτλος ανήκει σε άρθρο του αμερικανικού διαδικτυακού τόπου του CNN, που μεταδίδει τα οικονομικά νέα (CNN-Money 8/12/09)! «Οι οικονομολόγοι συμφωνούν ευρέως, ότι η Μεγάλη Υφεση έχει περάσει. Το αμερικανικό κοινό όμως διαφωνεί κάθετα. Σε δημοσκόπηση πάνω από 1.000 Αμερικάνων, που διεξήχθη από την CNN/Opinion Research Corporation (σ.σ. εταιρία δημοσκοπήσεων του καναλιού) το 84% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι η οικονομία εξακολουθεί να είναι σε ύφεση». Μ' αυτά τα λόγια ξεκινά το άρθρο που συνυπογράφει μάλιστα ο αναπληρωτής πολιτικός διευθυντής του CNN!

■ Ποια ανάκαμψη; Οι περισσότεροι βλέπουν ύφεση!

Οσο κι αν φαίνεται παράξενο, ο παραπάνω τίτλος ανήκει σε άρθρο του αμερικανικού διαδικτυακού τόπου του CNN, που μεταδίδει τα οικονομικά νέα (CNN-Money 8/12/09)! «Οι οικονομολόγοι συμφωνούν ευρέως, ότι η Μεγάλη Υφεση έχει περάσει. Το αμερικανικό κοινό όμως διαφωνεί κάθετα. Σε δημοσκόπηση πάνω από 1.000 Αμερικάνων, που διεξήχθη από την CNN/Opinion Research Corporation (σ.σ. εταιρία δημοσκοπήσεων του καναλιού) το 84% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι η οικονομία εξακολουθεί να είναι σε ύφεση». Μ' αυτά τα λόγια ξεκινά το άρθρο που συνυπογράφει μάλιστα ο αναπληρωτής πολιτικός διευθυντής του CNN!

«Οι οικονομολόγοι συμφωνούν ευρέως, ότι η Μεγάλη Υφεση έχει περάσει. Το αμερικανικό κοινό όμως διαφωνεί κάθετα. Σε δημοσκόπηση πάνω από 1.000 Αμερικάνων, που διεξήχθη από την CNN/Opinion Research Corporation (σ.σ. εταιρία δημοσκοπήσεων του καναλιού) το 84% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι η οικονομία εξακολουθεί να είναι σε ύφεση». Μ' αυτά τα λόγια ξεκινά το άρθρο που συνυπογράφ

Προβολή στο μέλλον

Ας αφήσουμε για μια στιγμή τη φαντασία μας να «αυτοσχεδιάσει»: Τι θα συνέβαινε αν στη θέση των μαθητών, που βγαίνουν από τα σχολεία και πηγαίνουν να πετάξουν νεράτζια και πέτρες στο τοπικό αστυνομικό τμήμα, ήταν εργαζόμενοι που πολιορκούσαν και καταλάμβαναν δημόσια κτίρια (δημαρχεία, εφορίες κ.λπ.); Τι θα συνέβαινε αν στη θέση μερικών εκατοντάδων νέων που συγκρούονται με τα ΜΑΤ στους δρόμους ανάμεσα Σύνταγμα και Ομόνοια ήταν εργαζόμενοι που έσπουν οδοφράγματα και παρέλυαν κάθε δραστηριότητα στην πόλη;

Δεν ονειροβατούμε φυσικά. Είχαμε σημειώσει τις προηγούμενες εβδομάδες ότι οι υποκειμενικοί όροι για μια εργατική εξέγερση αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν. Γι' αυτό και πχεί τόσο γραφικό το σύνθημα «Έμπρος για έναν εργατικό Δεκέμβρη», που επανέλαβαν και πάλι κάποιοι που δεν μπορούν να διακρίνουν τη διαφορά ανάμεσα στα συνθήματα ζύμωσης και τα συνθήματα πημέρας.

Είναι, όμως, αδύνατη μια τέτοια εξέλιξη; Ποιος μπορεί να απαντήσει αρνητικά; Μήπως δεν έχει συσσωρευτεί τόσο εύφλεκτο υλικό στους κόλπους της εργατικής τάξης; Μήπως δεν αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο ο στρατός των ανέργων; Μήπως δεν εξαπλώνεται η φτώχεια στα εργατικά νοικοκυριά; Μήπως δεν απειλείται με τελειωτικό σάρωμα η κοινωνική ασφάλιση; Ποιος μπορεί να αποκλείσει ένα ξέσπασμα οργής της εργατικής τάξης με μια αφορμή που ούτε τη φανταζόμαστε;

Κάνοντας μια τέτοια προβολή στο μέλλον, μπορούμε να κατανούσουμε καλύτερα για ποιο λόγο ο κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, με «σερίφη» των Χρυσοχοΐδη, επιδίδεται σ' ένα ντελίριο κατασταλτικών ενεργειών, που άλλες θυμίζουν τη χούντα και άλλες την προδικτατορική ΕΡΕ. Δεν είναι τόσο οι σπασμένες βιτρίνες που τρομάζουν όσο το πνεύμα της ανυπακοής και της ανταρσίας, η αμφισβήτηση της αστικής νομιμότητας και η ανάπτυξη αγώνων έξω από τα όριά της, το σπάσιμο του μονοπώλιου της κρατικής βίας και η ανάπτυξη μαζικής λαϊκής αντιβίας.

Γι' αυτό και έχουν ιδιαίτερη σημασία οι βίαιες εκδηλώσεις -αυθεντικές και εκτεταμένες πέρυσι το Δεκέμβρη, περιορισμένες και συμβολικές φέτος- από το πιο μαχητικό κομμάτι της νεολαίας. Γιατί ακόμα κι όταν αυτές οι εκδηλώσεις δεν έχουν σαφή στόχευση, καταδεικνύουν το σημείο που πονάει ο ταξικός αντίπαλος. Η κοινοβουλευτική δημοκρατία, η δικτατορία της αστικής τάξης, δεν έχει πρόβλημα με τις εθιμοτυπικές 24ωρες απεργίες και τις πορείες που θυμίζουν λιτανεία (πρόβλημα έχουν μόνο τα κυβερνώντα κόμματα, διότι πληρώνουν πολιτικό κόστος). Πρόβλημα έχει η αστική δημοκρατία όταν αμφισβητείται το κύρος του κράτους της. Οταν οι υπόκοοι δεν επαιτούν αλλά απαιτούν, δεν παζαρεύουν αλλά διεκδικούν, δεν σέβονται τους θεσμούς αλλά τους τσακίζουν.

■ Αλητεία

Η Διαμαντοπούλου δεν δίστασε να οργανώσει φιέστα με επιλεγμένους μαθητές που τάχα έκαναν διάλογο μαζί της, διάστασε να πάει στο ετήσιο μνημόσιον του δολοφονημένου Αλέξη Γρηγορόπουλου; Πάλι καλά που δεν πήγε και ο Χρυσοχοΐδης. Αντιπροσώπευσε, πάντως, επάξια ολόκληρο τον αστικό κόσμο η υπουργός Παιδείας, φροντίζοντας να κάνει και δηλώσεις για να καταδικάσει τη «βία, όπως κι αν εκφράζεται, όποιου χρώματος μανδύα κι αν φορά». Να μιλάς έτσι πάνω από τον τάφο ενός 15χρονου παιδιού, που το σκότωσε ο πυρκαγιά ήταν μπάτσος κι όχι κάποια άλλης μορφής βία, δεν είναι απλό δράσος και ξεδιαντροπιά, είναι αλητεία.

■ Αλητα πόγια...

Η πρώτη ερώτηση που τέθηκε στον Παπακωνσταντίνου, στη συνέπεια Τύπου που έδωσε επιστρέφοντας από τα συμβούλια Eurogroup και Ecofin, αφορούσε τις δηλώσεις Γιούνκερ, που συνέστησε υπομονή και κουράγιο στους Ελληνες για τα σκληρά μέτρα που έρχονται. «Ξέρει κάτι παραπάνω ο κ. Γιούνκερ; Ποια είναι αυτά τα σκληρά μέτρα που έρχονται;», ρώτησε ο Δημοσιογράφος.

Η απάντηση του Παπακωνσταντίνου ήταν τόσο... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε, που δεν διέπειδε ούτε τον πιο φανατικό Πασόκο. «Η συζήτηση -είπε- δεν μπορεί να μπαίνει σε ένα πλαίσιο σκληρών ή όχι μέτρων. Τα μέτρα που λαμβάνονται και δα λαμβάνονται είναι δίκαια και βοηθούν την ελληνική οικογένεια, τον έλληνα πολίτη, τη μεσαία τάξη, τους χαμηλόμισθους», ενώ «είναι σκληρά γι' αυτούς που έχουν συνθήσει τη σπατάλη στο Δημόσιο και ζουν απ' αυτή» και «γι' αυτούς που φοροδιαφεύγουν ή δεν πληρώνουν τους φόρους που δεν έπρεπε να πληρώνουν».

Ομως, ο Γιούνκερ απευδύνωσε στον ελληνικό λαό και όχι στα λαμόγια και τους φοροφυγάδες. Στον ελληνικό λαό συνέστησε «υπομονή και κουράγιο». Οι δημοσιογράφοι της ΕΡΕ προσπάθησαν να πει το πει το Παπακωνσταντίνου ότι δεν έπρεπε να πληρώνουν τους φόρους που δεν έπρεπε να πληρώνουν.

■ Κωλόχαρτο

Τι θα είναι ο προϋπολογισμός που σε λίγες μέρες θα ψηφίσει ο συντεταγμένος λόχος των Πασόκων στη Βουλή; Ενα κωλόχαρτο, όπως ήταν και ο περσινός που ψήφισε ο νεοδημοκρατικός λόχος. Πόσο πιο καθαρά να το πει ο Παπακωνσταντίνου; «Η αναφορά μου σε πιδανό διορδωτικό Προϋπολογισμό, είναι για να κάνω απολύτως

σαφές ότι η Κυβέρνηση δα κάνει τα πάντα, ώστε να τηρήσει τις δεσμεύσεις που δα αναλάβει απέναντι στην ΕΕ. Δείχνει τη δέσμευσή μας και ταυτόχρονα επιβεβαιώνει αυτό που λέμε, ότι ο Προϋπολογισμός αυτός συντάχθηκε σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα με βάση τα στοιχεία, την πληροφόρηση, τις δυνατότητες που είχαμε εκείνη την περίοδο». Το Γενάρη, που δα έχουν «νέα πληροφόρηση» δα κάνουν τις πρώτες αλλαγές (προς το χειρότερο για τον ελληνικό λαό, βέβαια) και αργότερα, ανάλογα και με το τι δα εισηγηθούν οι ελεγκτές του Αλμούνια (ή μάλλον του διαδόχου του Αλμούνια, γιατί άλλος δα πάρει το κομισιαράτο των Οικονομικών) δα σβήνουν και δα γράψουν στο κωλόχαρτο, το οποίο κατά τα άλλα δα έχει κυρωθεί πανηγυρικά με την ψήφο της πλειοψηφίας των βουλευτών.

ΥΓ: Καλά, αυτοί δεν ήταν που προεκλογικά φώναζαν «είμαστε έτοιμοι να κυβερνήσουμε»; Πώς μιλούν τώρα για λίγο χρόνο και ελλιπή στοιχεία;

■ Καβάτζα

Εχει η κυβέρνηση φορολογικά μέτρα καβάτζα; Φυσικά και έχει. Είναι κατ' αρχάς ο φόρος στα καύσιμα. «Πράγματι, ο φόρος στα καύσιμα στην Ελλάδα είναι χαμηλότερος απ' ό, πι είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δα υπάρξει σταδιακά μία διαδικασία προσαρμογής, αλλά αυτή τη σημερινή δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο» δήλωσε ο Παπακωνσταντίνου. Ο νοών νοείτω...

■ Να τον χαιρεστε

«Γιατί δεν επενέβησαν οι αστυνομικοί και άφησαν ανενόχλητους τους "κουκουλοφόρους" να παραβιάσουν τη δύρα του Πανεπιστημίου Αθηνών;», αναρωτήθηκε σε

Αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία [πέρα από τη μαρτυρία συντρόφου, που είδε όλη τη σκηνή της αποχώρησης του πρύτανη]. Ο Κίτας έφυγε από το κτήριο των Προπολαίων χωρίς να έχει χτυπηθεί. Δυσφορία αισθάνθηκε [της κολπικής μαρμαρυγής] και έφυγε όρδιος και αχτύπητος. Το γεγονός, ότι κρατάει το κινητό στο δεξί του χέρι δείχνει ότι είχε πλήρως της αισθάνθηκες του. Στη συνέχεια, στήθηκε όλο το σκηνικό από τον Χρυσοχοΐδη και τα ΜΜΕ, με τη βοηθεία του ίδιου του Κίτα και των συνεργατών του. Σκηνικό στο οποίο έσπευσαν ασμένιων να βάλλουν τις πινελιές τους ο Περισσός και ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ.

■ Θράσος από ντων

«Το ΚΚΕ καδόλου δεν απέχει από την επέτειο της δολοφονίας ενός παιδιού, και που δεν πρέπει να ξεχαστεί. Το ΚΚΕ όμως μετέχει σε κινητοποίησης και δραστηριότητες οι οποίες σήμερα έχουν ως επίκεντρο τα προβλήματα της μόρφωσης και τα προβλήματα της δουλειάς», δήλωσε η Παπαρήγα. Χωρίς ντροπή. Την ώρα που χιλιάδες άνδρων, νέων και μεγαλύτερης ηλικίας, σε όλη την Ελλάδα, διαδήλωναν οργισμένοι στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου. Του έφηβου που η Παπαρήγα απαξιώνει ακόμη και τ' όνομά του να προφέρει.

Ο Περισσός πρόσφερε στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τις καλές του υπηρεσίες, απέχοντας από κάθε εκδήλωση, όπως είχε προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες στην κυβέρνηση της ΝΔ, υπονομεύοντας και συκοφαντώντας τη νεολαίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη. Επειδή, όμως, το δράσος ουδέποτε τους έλειψε, η Παπαρήγα δήλωσε ότι δεν απέχουν και πως δεν πρέπει να ξεχαστεί η δολοφονία. Στη διακήρυξη των κομματιών τους δυνάμεων, όμως, που άρισαν τη 10η Δεκέμβρη ως μέρα «πανεκπαιδευτικού» συλλαλητήριου, δεν υπάρχει λέξη όχι μόνο για το Δεκέμβρη, αλλά ούτε καν για τη δολοφονία του νεαρού Γρηγορόπουλου. Λες και δεν υπήρξε ως γεγονός.

αρχή!

Ο δεσμολάγονος κ. Γλέζος γνωρίζει ασφαλώς ότι η παραβίαση της εξώπορτας στο κτίριο της πρυτανείας (η οποία έπρεπε να είναι ανοιχτή και όχι σφραγισμένη) και αν ακόμη δεωρηθεί αδικημα, δεν είναι παρά ένα απλό πλημμέλημα. Επομένως, ακόμα και με την πιο κατασταλτική ερμηνεία της περί ασύλου νομοδεσίας, η αστυνομία δεν είχε κανένα δικαίωμα αιτεπάγγελτης επέμβασης. Γνωρίζει, επίσης, ο κ. Γλέζος, ότι και να ήδελε να επέμβει εκείνη τη στιγμή η Αστυνομία δε μπορούσε, εκτός αν εξαπέλυσε κατά μέτωπο επίδεση ενάντια στους χιλιάδες διαδηλωτές που κατέκλυναν τα Προπύλαια και την Πανεπιστημίου, ετοιμαζόμενοι να ξεκινήσουν την πορεία. Αυτό ζήτησε;

Αυτά τα λίγα ως προς τη νομική ερμηνεία της δήλωσης Γλέζου. Γιατί πολιτικά δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Να τον χαιρετούμε, φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, τον... επαναστάτη σας.

■ Ψευταράκος

«Δεν υπάρχει κανένα σχέδιο μετατροπής του ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα», δήλωσε ο Τσίπρας στον «Κόσμο του Επενδυτή!» Μα καλά, δική του δεν ήταν η πρόταση για μετατροπή του ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα, υπό τον όρο ότι όλες οι συνιστώσες δα αποδεχτούν τον «ευρωπαϊκό προσανατολισμό» και τη «δημοκρατική λειτουργία από τη βάση μέχρι την κορυφή»; Δεν την έβαλε στα ηγετικά όργανα του ΣΥΝ και την απέρριψαν και η «ανανεωτική πτέρυγα» και το «αριστερό ρεύμα». Σε ποιον προσπαθεί να πουλήσει τόσο χοντροκομένα ψέματα;

■ Αληθεύει;

Το διαβάσαμε στον «Επενδυτή» και το μεταφέρουμε για να καταγραφεί: «Έκτός από τον Κουτούπη λέγεται ότι υπάρχει και έτερος γενικός γραμματέας υπουργείου ο οποίος, διαγενομένου του χρόνου, με τη συμπεριφορά του, αλλά και ένεκα παρελθόντων «ανομημάτων», δα ταλαιπωρήσει την κυβέρνηση και δα συμπαρασύρει στον όλεδρο και τον προϊστάμενο υπουργό του, που τον επέλεξε».

ΥΓ: Πάντως, ο Κουτούπης, είναι μέλος του Διεδνούς Συνδέσμου κατά της Απάτης και του Ελληνικού Ινστιτούτου κατά της Απάτης! Ισως αυτά τα προσόντα να εκτίμησε ο Παπακωνσταντίνου που τον προσέλαβε ως ειδικό γραμματέα.

■ Πλήν Λακεδαιμονίων

Μ' ένα καθαρό ψήφισμα το δημοτικό συμβούλιο Κερατσινίου άδειασε τον Χρυσοχοΐδη και τους ρουφιάνους των ΜΜΕ και υπερασπίστηκε και το ΡΕΣΑΛΤΟ ως πολιτική-πολιτιστική κίνηση και την κατάληψη του δημαρχείου, την οποία χαρακτήρισε «καθαρά πολιτική πράξη» δηλώνοντας ότι την αποδέχεται και ξεκαθαρίζοντας ότι «κανένα αδίκημα ή καταστροφή δεν συντελέστηκε στο Δημαρχιακό Μέγαρο». «Καταγγέλλουμε τα ΜΜΕ που διαστρέβλωσαν και παραποίησαν τα γεγονότα συνειδητά ή από λάδος πληροφόρηση», καταλήγει το ψήφισμα.

Το καθαρό αυτό ψήφισμα, που προκάλεσε ευχάριστη έκπληξη καθώς ήρθε να τινάζει στον αέρα ένα κομβικό στοιχείο της στρατηγικής του Χρυσοχοΐδη, ψήφισε ακόμα και η δεξιά πλειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου! Δεν το ψήφισαν μόνο οι δύο δημοτικοί σύμβουλοι του Περισσού! Ο υπωφίσιος δήμαρχος της παράταξής τους Δ. Μουρίκης και το στέλεχος της ΟΓΕ και δημοτική σύμβουλος Σ. Θωμάρεη! Ολοι πλήν Λακεδαιμονίων...

ΥΓ: Στο σύντομο ρεπορτάζ που δημοσίευσε ο «Ριζοσπάστης» την περασμένη Τρίτη για την «πυόδεση Ρεσάλτο», δεν υπάρχει καμία αναφορά ούτε στο ψήφισμα του δημοτικού συμβουλίου ούτε στη διαφωνία των εκπροσώπων του Περισσού. Δεν μας ενημέρωσε καν για το χωριστό ψήφισμα που κατέθεσαν! Γιατί!!!

Καταστολή και αντίσταση

Ο Δεκέμβρης του 2008 δεν μπορούσε να επαναληφθεί στην πρώτη επέτειό του. Αν επαναλαμβανόταν, δεν θα ήταν ένα σημαντικό ιστορικό γεγονός. Δεν μπορούσε, όμως, να περάσει και με λιτανείς για τον δολοφονημένο 15χρονο. Αυτό πια θα ήταν η άμεση ενσωμάτωσή του στην κυριαρχη ιδεολογία. Είναι νωπό το αίμα, νωπές οι μνήμες, ακέρια η οργή, για να μπορέσουν να ενσωματώσουν ένα τέτοιο γεγονός. Γι' αυτό και δεν τα κατάφεραν, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που κατέβολαν αστική πολιτική ηγεσία και ΜΜΕ. Η βία -περισσότερο συμβολική αυτή τη φορά- ήταν και πάλι παρούσα το τριήμερο 5-6-7 Δεκέμβρη και τίμησε με το δικό της απαράφιλο τρόπο και τη μνήμη του δολοφονημένου Αλέξη και το εξεγερτικό πνεύμα του Δεκέμβρη.

Σε κατάσταση αμόκ ο Χρυσοχοΐδης, έχοντας την κάλυψη όχι μόνο της κυβέρνησης αλλά όλων των δυνάμεων του συστήματος, αποφάσισε να επιβάλλει ένα καθεστώς που θύμιζε χούντα. Εκατοντάδες προληπτικές συλλήψεις, που ονομάζονται «προσαγωγές». Εισβολή στο στέκι του «Ρεσάλτο» και στήσιμο δικογραφίας με κακουργήματα, χωρίς το παραμικρό εύρημα. Εισβολή στο δημαρχείο Κερατσινίου και σύλληψη όλων των διαμαρτυρόμενων καταληψιών, χωρίς να ωριθεί η αρμόδια δημαρχιακή αρχή. Ολ' αυτά παρουσιάζονται από τα ΜΜΕ με τον τρόπο που ήθελε ο Χρυσοχοΐδης, που βρισκόταν σε διαρκή επικοινωνία με τα διευθυντικά στελέχη καναλιών, ροδιοσταθμών και εφημερίδων.

Στόχος ήταν να βασιλέψει πάντού ο τρόμος, για να μην κατέβει κόδιμος στη διαδήλωση του μεσημεριού της Κυριακής. Τελικό μέτρο ήταν τα αισιονομικά μπλόκα σε όλους τους σταθμούς του μετρό στις γειτονιές και οι «προσαγωγές» πολλών παιδιών, με σκοπό να φοβήθουν οι υπόλοιποι και να μη κατέβουν στη διαδήλωση. Δεν κατάφεραν τίποτα. Ήταν πολύς ο κόσμος που αφήφισε την τρομοκρατία και κατέβηκε. Πρέπει να ήταν περισσότεροι από 15.000. Οι νέοι πλειοψηφούσαν εμφανώς.

Αυτό το ανθρώπινο ποτάμι πορεύτηκε μαχητικά στην κλασική διαδρομή: Πρωτάλαια-Ομόνοια-Σύνταγμα-Προπύλαια. Και βέβαια, ΑΓΤΗ η διαδήλωση δεν θα μπορούσε να περιοριστεί μόνο στα συνθήματα. Και τζαμαρίες έσπασαν και συνεχής σύγκρουση με την αισιονομία υπήρξε. Παρά τους τόνους των χημικών, που άρχισαν να πέφτουν από την Ομόνοια, δεν ήταν λίγες οι φορές που οι μπάτσοι αναγκάστηκαν να τραπούν σε φυγή στα στενά, ύστερα από σφρόδρο πετροπόλεμο.

Γ' αυτό και στο Σύνταγμα αποφάσισαν να δράσουν καθαρά δολοφονικά. Εμφανίστηκε το μεγαλύτερο μέρος της ομάδας «Δέλτα» με μηχανές και μηχανάκια και άρχισαν να μαρσάρουν, δείχνοντας ότι θέλουν να επιτεθούν (το είχαν προηγουμένως επιχειρήσει αποτυχημένα στα Χαυτεία). Οι διαδηλωτές άρχισαν το πετροβόλημα. Επεσαν ξανά χημικά. Τότε, τα μπλοκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΕΚ, ακολουθώντας τη γραμμή της μη αντίστασης, έκοψαν την πορεία στα δύο. Εστριψαν προς τη Μεγάλη Βρετανία, ενώ το προηγόμενο κομμάτι της πορείας βάδιζε στη Φιλελλήνων, έστριβε στην Οθωνος και ξανά στην Αμαλίας. Το μπλοκ του ΕΕΚ ήταν το τελευταίο σ' αυτό το πρώτο κομμάτι της πορείας και δέχτηκε τη δολοφονική επίθεση με τις μηχανές και τα μηχανάκια. Αν η πορεία παρέμενε συμπαγής, θα μπο-

ρούσε να αντιμετωπίσει τους Γκοτζαράνηδες, ακόμα και στον ανοιχτό χώρο της πλατείας Συντάγματος. Εκεί στο Σύνταγμα έγιναν και οι περισσότερες συλλήψεις. Ειδόμει με τα μάτια μας πολλούς διαδηλωτές να χτυπιούνται ανελέητα, ακόμα και δεμένοι πισθάγκων. Συλλήψεις, βέβαια, έγιναν και σε άλλα σημεία.

Την επομένη, στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, ο κόσμος ήταν περισσότερος. Σύμφωνα με υπολογισμούς μπορεί να έφτασε και τις 25.000. Μαθητές στην πλειοψηφία τους, που κατέβηκαν οργανωμένοι με τα σχολεία τους ή και ανοργάνωτοι. Η τρομοκρατία πολλών διευθυντών σχολείων δεν έπιασε. Από το πρώιμο, σε πάρα πολλές γειτονίες, οι μαθητές οργάνωσαν διαδηλώσεις και «στόλισαν» τα αστυνομικά τμήματα με νεράζια και πέτρες. Υστέρα, κατέβηκαν στην κεντρική πορεία. Αυτές οι μαχητικές μαθητικές εκδηλώσεις, που έγιναν σε όλη την Ελλάδα, ήταν το πιο παρηγόρο σημάδι αυτών των ημερών. Εδείξαν ότι η μαθητική νεολαία δεν ξεχνά και δεν τρομοκρατείται. Οι στους κόλπους της παραμένει ζωντανό το πνεύμα του Δεκέμβρη και ψάχνει ευκαιρίες για να εκδηλωθεί. Σύγουρα τα πράγματα δεν είναι όπως το Δεκέμβρη του 2008, σύγουρα η αστική ιδεολογία του παταρισμού και της επιτηδεύμανταν διαβιβαστικά της ασφάλειας, ενώ δικαστές έριξαν καταδίκες κουρελιάζοντας θεμελιώδεις δικονομικούς κανόνες: οι μπάτσοι απουσίαζαν (σκόπιμα) από τα αυτόφωρα και οι δικαστές διάβαζαν τις καταθέσεις τους, αφαιρώντας από τους κατηγορούμενους το δικαίωμα να αντικρύσουν στο ακροατήριο τις στημένες μαρτυρίες τους. Πολλές υποθέσεις έχουν αναβληθεί, λόγω της προκλητικής απουσίας όλων των μπάτσων, ενώ τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές εκκρεμούν αποφάσισης για προφυλάκιση ή μη. Το γεγονός που αποκαλύφ

✓ «Πέρα από το περιστατικό με την άτυχη διαδηλώτρια υπάρχει αμυγή, υπάρχει γρατζουνιά σε κάποιον». Το είπε και αυτό στο παραλήρημα του της 8ης Δεκέμβρη ο Χρυσοχοΐδης. Και δε βρέθηκε ένας (αριθμός 1) από τους αστυνομικούς συντάκτες που τον άκουγαν, να του πει ότι υπάρχει σωρεία φωτογραφιών που δείχνει ανθρώπους χτυπημένους στο κεφάλι και πλημμυρισμένους στο αίμα, ανθρώπους να αιμορραγούν και οι μπάτσοι να τους σέρνουν με τα χέρια πισθήκων δεμένα, ανθρώπους δεμένους με χειροπέδες που ΜΑΤΑΔΕΣ και ασφαλίτες κλωτσούσαν με μανία, ανθρώπους μισόγυμνους που τους χτυπούσαν πάνω στα κορμιά με τα γκλομπ. Πώς να αιθηστεί μετά το σύνθημα «αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι»;

✓ «Η Κυβέρνηση δεν συζητά μεταβολή του νομοθετικού πλαισίου για το άσυλο. Η Κυβέρνηση αυτό που συζητά όχι υπό τύπου διαπραγμάτευση, αλλά υπό τύπου απόφασης είναι η εφαρμογή του Νόμου».

«Δεν είμαι υπέρ της κατάργησης του ασύλου, η απλή εφαρμογή του νόμου αρκεί».

«Ο νόμος της ΝΔ για το άσυλο λύνει το πρόβλημα αρκεί να εφαρμοστεί».

«Το πανεπιστημιακό άσυλο έχει συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι δεν έχει εφαρμοστεί εδώ και πάρα πολύ καιρό στο νόμο, ο οποίος αναφέρεται στο πανεπιστημιακό άσυλο. Δεν χρειάζεται να αλλάξει κανένας νόμος. Ο νόμος άλλωστε είναι και πρόσφατος».

Ποιοι πολιτικοί έχουν κάνει τις παραπάνω πανομοιότυπες δηλώσεις; Για να μην κουράζεστε να φύγετε, σας λέμε ότι την πρώτη έκανε ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Μ. Χρυσοχοΐδης, τη δεύτερη η υπουργός Παιδείας που ψήφισε το νόμο-πλαίσιο Μ. Γιαννάκου, την τρίτη ο πρώνυμος υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Χ. Μαρκογιαννάκης και την τέταρτη ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Φ. Κουβελής.

✓ Ο χρυσοχοΐδης μιλά για «φασίστες» που ετοίμαζαν «νύχτα των κρυστάλλων». Το Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών της ΚΝΕ μιλάει για «συμμορίες αυτοαποκαλούμενων αντεξουσιαστών στην πραγματικότητα φασιστοειδών», χαρακτηρίζει την ΕΑΑΚ «πέμπτη φάλαγγα στις γραμμές του φοιτητικού-οπουδαστικού κινήματος» που «δίνει κάλυψη για να αναπτύσσονται προβοκάτσιες» και καταλήγει λέγοντας ότι «οι αυτοαποκαλούμενοι αντεξουσιαστές λειτουργούν ως κομμάτι μηχανισμού που στόχο έχει το τσάκισμα του λαϊκού κινήματος».

Να γιατί ο χρυσοχοΐδης δήλωσε με υπηρεφήνεια, ότι «είναι από τις λίγες φορές που ο πολιτικός κόσμος και κοινωνικοί φορείς συνανθεύθηκαν με το μέγεθος της απειλής και ιεραρχήσαμε ως πρώτο μελημά μας την απομόνωση της τυφλής βίας και την προστασία της ζωής, της αξιοπρέπειας και της περιουσίας», δήλωση που ενόχλησε κάπως το «Ριζοσπάστη», αλλά δεν το 'κανε και θέμα.

✓ «Ναι για πρώτη φορά υπάρχει μία απαράμιλλη συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών που οδηγεί σε αποτελέσματα, ένα απαράμιλλο φρόνιμα των αστυνομικών που οδηγεί σε αποτελεσματικότητα αλλά πάντα, πάντα». Μιχάλης Χρυσοχοΐδης. (Η φράση ολοκληρώνεται έτσι ακριβώς. Η βαθύτερη ερμηνεία ανήκει στην αρμοδιότητα των ψυχιάτρων).

✓ Ρωτήθηκε ο Α. Τσίπρας (ρ/σ «Στο Κόκκινο», 8.12.09) αν στον τομέα της Δημόσιας Τάξης διακρίνει ομοιότητες ανάμεσα στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ και αυτή της ΝΔ και απάντησε: «Υπάρχουν ομοιότητες, αλλά νομίζω ότι δεν είναι η σημήγη να κάνουμε τέτοιου ειδούς κρίσεις! Στη συνέχεια, περιέγραψε με σαφήνεια το λόγο της σύγκρουσής του με τον χρυσοχοΐδη: «Είναι επιπέδο πολιτικού πολιτισμού αυτό και νέα ίθη και πρακτικές που εισήγαγε στην πολιτική ζωή ο κ. χρυσοχοΐδης; Συνάρει αυτό με τη στρατηγική διαλόγου και συνενόησης που τουλάχιστον διατυπωνίζει ότι θέλει να οικοδομήσει ο κ. παπανδρέου στην πολιτική ζωή του τόπου;». Στο τέλος, πέρασε από το πολιτικό σαβουάρ-βιβρ στην... πολιτική κριτική: «Εμείς ζητάμε συγκεκριμένες απαντήσεις στα ερωτήματα που θέτουμε και έχουν να κάνουν με την τήρηση του συντάγματος και των νόμων σ' αυτήν τη χώρα. (...) Θα σας ταράξουμε στη νομιμότητα!!!

■ Αστυνομικό ρεσάλτο στο «Ρεσάλτο»

Μήνυμα τρόμου με γνωστούς αποδέκτες

Οιδιος άνθρωπος που το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, στην πρώτη δημόσια παραληρηματική εμφάνισή του μιλούσε για «γιάφκα», για «πολεμοφόρδια», για «χειροβομβίδα», για «ολόκληρο οπλοστάσιο», που υποτίθεται ότι βρέθηκε στον ανοιχτό κοινωνικό χώρο «Ρεσάλτο» στο Κερατσίνι, εμφανίστηκε την Τρίτη σε εκπομπή του ραδιοσταθμού «Φλάς» και δήλωσε: «Αυτή τη στιγμή, στη δικαιούντη έχουν οδηγηθεί ως κατηγορούμενοι, 22 παιδιά. Χρειάζεται σεβασμός, εγώ δεν πρέπει να πω τίποτα, κανείς δεν πρέπει να πει τίποτα. Ολοι είναι αιθώνοι, μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή τους και το λέω με πολύ σεβασμό απέναντι στο πρόσωπο και των παιδιών και των γονιών και γενικότερα στη στάση που πρέπει να κρατάμε στα θέματα αυτά». Τα ίδια είπε λίγο αργότερα και στη διάρκεια της –επίσης παραληρηματικής– συνέντευξης Τύπου που οργάνωσε στο υπουργείο, με τους «πολεμοφόρδια», που ανακοίνωσε ο χρυσοχοΐδης, ήταν άδεια μπουκάλια μπρίσας (που μπορεί να βρεις σε κάθε χώρο που συχνάζουν άνθρωποι, από σπίτια μέχρι πολιτικά-πολιτιστικά στέκια), φωτιστικό πετρέλαιο για τη σόμπτα (που δεν κάνει για μολότοφ) και κοινά εργαλεία (σφυριά και καλέμια) που βρίσκεται σε κάθε οίκημα; Οταν το περιβόητη «χειροβομβίδα» ήταν κρότου-λάμψης, σκαμένη (κάποιος προφανώς τη μάζεψε για ενθύμιο από κάποια διαδήλωση) και δεν μπήκε καν στα «πειστήρια» που παρουσίασαν οι μπάτσοι; Μέχρι και τρία κράνη, που προφανώς τα είχαν άνθρωποι με παρκαρισμένα τα μηχανάκια τους

πάγια τακτική «πρέπει να καλύψουμε και την αστυνομία» επέβαλαν στη συντριπτική πλειοψηφία των συλληφθέντων περιοριστικούς όρους (στους περισσότερους και χρηματική γεγγόνη, από τρεις μέχρι δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ). Πώς να διατάξουν προφανώς πως το «Ρεσάλτο» ήταν ένας ενοικιαζόμενος χώρος (ούτε καν καπτάληψη), που λειτουργεί νόμιμα επί μια δεκαετία και παρά τη ρήξη του με την κυρίαρχη πολιτική έχει σημαντική ώσμωση με την τοπική κοινωνία; Οταν το «οπλοστάσιο» και τα «πολεμοφόρδια», που ανακοίνωσε ο χρυσοχοΐδης, ήταν άδεια μπουκάλια μπρίσας (που μπορεί να βρεις σε κάθε χώρο που συχνάζουν άνθρωποι, από σπίτια μέχρι πολιτικά-πολιτιστικά στέκια), φωτιστικό πετρέλαιο για τη σόμπτα (που δεν κάνει για μολότοφ) και κοινά εργαλεία (σφυριά και καλέμια) που βρίσκεται σε κάθε οίκημα; Οταν η περιβόητη «χειροβομβίδα» ήταν κρότου-λάμψης, σκαμένη (κάποιος προφανώς τη μάζεψε για ενθύμιο από κάποια διαδήλωση) και δεν μπήκε καν στα «πειστήρια» που παρουσίασαν οι μπάτσοι; Μέχρι και τρία κράνη, που προφανώς τα είχαν άνθρωποι με παρκαρισμένα τα μηχανάκια τους

έξω από το στέκι, παρουσιάστηκαν σαν «πειστήρια εγκληματικής δράσης! Πέρα από τις κινηματικές απαντήσεις, τον χρυσοχοΐδη άδειασε ο αντιπρόερδος της Βουλής και παλιό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ Γρ. Νιώτης, του οποίου τα παιδιά ήταν ανάμεσα στους συλληφθέντες και ο οποίος γνώριζε προφανώς πως το «Ρεσάλτο» ήταν ένας στέκι με πολύχρονη παρουσία και δράση, γι' αυτό και στις πολύ προσεκτικές δηλώσεις του απέκρουσε το χαρακτηρισμό «γιάφκα». Το τελικό χτύπημα ήθελε από την ομρόφωνη απόφαση του δημοτικού συμβούλου Κερατσινίου, που άδειασε διπλά τον υπουργό Μπάτσων και Καταστολής. Και όσον αφορά το «Ρεσάλτο» και όσον αφορά την καπτάληψη αλληλεγγύης στο δημαρχείο, την οποία ξαφακτήρισε αποδεκτή πολιτική πράξη, σημειώνοντας ταυτόχρονα πως στο δημαρχικό συμβούλιο θα δικάσει τους 42 του δημαρχείου.

Η υπόθεση αυτή θα ξεφουσκώσει εντελώς όταν φτάσει σε δικαστήριο. Μέχρι τότε, οι 22 συλληφθέντες θα υποστούν ταλαιπωρία και οικονομική αφαίμαξη. Πάνω απ' όλα, όμως, αν δεν υπάρξει αντιδραση, θα κατοχυρωθεί το δικαίωμα της Ασφάλειας να μπουκάρει σε στέκια πολιτικών χώρων, να συλλαμβάνει όποιον βρίσκεται εκεί και να τον σέρνει σε δίκη με κακουργηματικές κατηγορίες. Αυτός ήταν άλλωστε ο σκοπός του αστυνομικού ρεσάλτο στο «Ρεσάλτο». Να κατοχυρώσουν το δικαίωμά τους να μπουκάρουν όπου γουστάρουν, στελνοντας ένα μήνυμα τρόμου σε ολόκληρη την κοινωνία και ιδιαίτερα τη νεολαία.

Γκοτζαμάνηδες με δίκυκλα

Τη δεκαετία του '60 έγινε διάσημης ο Γκοτζαμάνης, ένα από τα πρωτοπαλίκαρα της ακροδεξιάς οργάνωσης «Καρφίτσα», οργανωμένης και χρηματοδοτούμενης από το κράτος (γι' αυτό και κακώς μιλάψε για «παπακράτος»), που επιβαίνοντας στο τρίκυρλο του χτύπηση του Γρηγόρη Λαμπτράκη. Η πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα κλείνει με τη χρησιμοποίηση δικυκλιστών της Αστυνομίας, οι οποίοι εφορμούν δολοφονικά πάνω σε πολίτες που διαδηλώνουν. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο επί της καταστολής υπουργός της Μ. Χρυσοχοΐδης κατέκτησαν αυτή την πρωτιά και θα μείνουν στην ιστορία ως οι εντολείς για την άσκηση αυτής της δολοφονικής δράσης. Οι Μαρκογιαννάκης-Καρφαντής δημιούργησαν αυτό το σώμα, οι Χρυσοχοΐδης-Παπανδρέου άρχι

Συντάξεις πτωχοκομείου και δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα

«Ετος καταστροφής και παρόξυνης το 2015». «Η εθνική οικονομία δεν έχει μέλλον, αν δεν γίνει ριζική δομική αλλαγή». «Το ασφαλιστικό μας σύστημα, ως έχει σήμερα, θέτει σε κίνδυνο όλα τα δικαιώματα των ασφαλισμένων, καθώς και την εθνική οικονομία». «Μαύρη τρύπα του ασφαλιστικού, που ήδη άνοιξε». «Χόσανη όπου τα χρήματα των Ελληνίδων και των Ελλήνων χάνονται». Αυτό είναι ένα ποτ-πουρί από δηλώσεις που επαναλαμβάνει τις τελευταίες μέρες ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος, σε μια προσπάθεια να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους και να τους οδηγήσει στην αποδοχή της σαρωτικής αντιασφαλιστικής ανατροπής που ετοιμάζει.

Πρότυπο ο νόμος Γιαννίτση

Στην προσπάθειά του αυτή ο Λοβέρδος δεν διστάζει να «αδειάσει» τους συναδέλφους του που επεχείρησαν αλλαγές στο περελθόν. Ολους, πλην ενός: του Τάσου Γιαννίτση. Του μόνου που δεν πρόλαβε να υλοποιήσει με νόμο τις αλλαγές που είχε σχεδιάσει, γιατί ήταν ασφορότητη η αντιδραστ των εργαζόμενων και ο Σημίτης ανογκάστηκε να τον αλλάξει (με πόνο ψυχής, γιατί είναι και στενός προσωπικός του φίλος). Μιλά συνεχώς για «αποτυχημένες προσπάθειες επίλυσης του Ασφαλιστικού» («εχνώντας», ότι το 2002 ο συνάδελφοί του Ρέπτης και Χριστοδουλάκης δήλωναν ότι έλυσαν το ασφαλιστικό μέχρι το 2030), ενώ βγαίνοντας την περασμένη Τρίτη από το Μαξίμου δήλωσε ότι «έπρεπε να εχαρμόζεις εξεκίνησε από το 2000 τις αλλαγές, αλλά δεν προχωρήσαμε». Την Τετάρτη, μετά τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου (το «ριάλιτι του Γιωργάκη»), πλησίασε και πάλι τους δημοσιογράφους για κουβεντούλα και μεταξύ άλλων είπε: «Δεν θα κάνω το λάθος του Γιαννίτση. Θα περάσουμε τα μέτρα μέσα από διαβούλευση».

Τι δείχνουν όλες αυτές οι αναφορές; Οι πρότυπο είναι το σχέδιο Γιαννίτση. Το σχέδιο που είχε εκπονήσει η επιτροπή Σπράου-Τήνιου και που δε μπόρεσαν να περάσουν τότε οι Πασόκοι, γιατί ξεσηκώθηκε ο κόσμος με το σάρωμα των συντάξεων, ιδιαίτερα της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ. Στο μόνο που διαφωνεί ο Λοβέρδος με τον Γιαννίτση είναι η μεθόδευση. Ο Γιαννίτσης πέρασε το σχέδιο από το ΠΓ του ΠΑΣΟΚ και πήγε να το θεσμοθετήσει με συνοπτικές διαδικασίες, γεγονός που οδήγησε απέναντί του ακόμα και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία αργότερα συμφώνησε με τους Ρέπτη-Χριστοδουλάκη σε μια πιο ήπια ανατροπή. Εχοντας εκείνα τα γεγονότα κατά νου, ο Λοβέρδος αποτάνθηκε από την αρχή στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και την κατέστησε συμμέτοχο στην κακόφρεμη «επιστημονική επιτροπή» που έστησε.

Χονδροειδή ψεύδη

Κομπορρημονώντας, καταπάως το

Είναι δυνατόν οι εκπρόσωποι των καπιταλιστών και οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων να συμφωνούν σε ένα σχέδιο για το Ασφαλιστικό που εισηγείται η κυβέρνηση; Αν οι «εκπρόσωποι των εργαζόμενων» είναι πουλημένοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές, τίποτα δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Οπως δεν εκπλήσσει κανέναν ο φιλικότατος τρόπος με τον οποίο συζητούν ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος με τον υπουργό Εργασίας Α. Λοβέρδο. «Θεσμούς» του αστικού συστήματος εξουσίας εκπροσωπούν και οι δύο. Ασε που είναι και οι δύο ΠΑΣΟΚ.

«Τέθηκε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο κατευθύνσεων για την επίλυση του Ασφαλιστικού», δήλωσε ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος.

«Τέθηκαν ζητήματα που είναι συμβατά με αυτά που ως ΓΣΕΕ εμείς είχαμε παρουσιάσει», δήλωσε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος.

Τις λεπτομέρειες μπορείτε να διαβάσετε στις διπλανές στήλες.

συνηθίζει, ο Λοβέρδος παρουσίασε την περασμένη Τρίτη στους «κοινωνικούς εταίρους» και τα μέλη της «επιστημονικής επιτροπής» τις «κατευθυντήριες γραμμές για την επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος». Στο μεγαλύτερο μέρος του το κείμενο που διάβασε είναι το παραλήρημα ενός άσχετου περί τα ασφαλιστικά θέματα (φαίνεται πως το έγραψε μόνος του, χωρίς να συμβουλευτεί τον Κουτρουμάνη). Πώς αλλιώς να χαρακτηρίσεις ένα κείμενο που από την πρώτη κιόλας παράγραφό του περιλαμβάνει παπάρες, όπως ο χαρακτηρισμός της αδηλωτής εργασίας ως «παραμετρικής πτυχής» του συστήματος;

Στην εισαγωγή υποδεικνύονται οι συντάξιούχοι ως... εχθροί του έθνους, διότι με τις... συντάξιέρες των 600 ευρώ μας έχουν φτάσει στο σημείο «οι διαπόνες για την καταβολή των συντάξεων να αυξάνονται ήδη με γεωμετρική πρόσοδο» κι αν συνεχίσουμε έτοις «σε λίγο, δεν θα υπάρχει εθνική οικονομία! Αχόρταγοι οι συντάξιούχοι, τρώνε όλο το εθνικό εισόδημα και δεν αφήνουν τίποτα στους... φτωχούληδες του θεού καπιταλιστές...

Αφού ξεκαθάρισε ότι «η αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών έχει απορριφθεί ως λύση και ως λογική από την παρούσα κυβέρνηση», ο Λοβέρδος εκφώνησε την καθιερώμένη παπάρα: «Αρχές του νέου συστήματος προτείνουμε να είναι ο δημόσιος και καθολικός χαρακτήρας, η βιωσιμότητα, ο εξορθολογισμός και η κοινωνική δικαιοσύνη». Απαξιόυμε να κάνουμε οποιοδήποτε σχόλιο, γιατί όποιον από τους αντιασφαλιστικούς νόμους και να πάρεις θα δεις ότι στην

εισηγητική του έκθεση γράφει τα δια πράγματα και μάλιστα με μεγαλύτερη πληρότητα (αναφέρεται π.χ. και στην «αλληλεγγύη των γενεών»), που ούτε άσχετος Λοβέρδος έχασε να γράψει).

Το πιο χονδροειδές φυέδος που είπε ο υπουργός Εργασίας είναι ότι «το κράτος ούτε αρνήθηκε ούτε θα αρνηθεί τη συμμετοχή του στην κάλυψη της συνταξιοδοτικής δαπάνης», διότι «η αρχή της τριμερούς χρηματοδότησης αποτελεί καταστατική μας αρχή». Ομως, συνέχισε, το σύστημα είναι ουσιαστικά αναπτυγμένο στην παραπάνω γενεύη, που συνέχεια κονδύλια και θα βουλιάξει τα δημόσια οικονομικά και την εθνική οικονομία.

Ας διαλέξει ο κ. Λοβέρδος το χαρακτηρισμό: άγνοια και ασχετοσύνη ή πολιτική αλλητεία; Ενα κράτος που έχει καταληστεύσει τα ασφαλιστικά τα μεία (κυρίως το ΙΚΑ), μοιράζοντας τα αποθεματικά του στους καπιταλιστές με τη μορφή «αναπτυξιακών κινήτρων», ασκώντας κοινωνική πολιτική αλλητεία; Ενα κράτος που έχει καταβάλλει τα ασφαλιστικά τα μεία (κυρίως το ΙΚΑ), μοιράζοντας τα αποθεματικά του στους καπιταλιστές με τη μορφή «αναπτυξιακών κινήτρων», ασκώντας κοινωνική πολιτική αλλητεία;

◆ «Φορολογικά κίνητρα προκειμένου να ενθαρρυνθεί η κλαδική επαγγελματική ασφάλιση, ώστε να ενισχυθούν οι συμπληρωματικές παροχές προς τους ασφαλισμένους». Αυτός είναι ο τρίτος πυλώνας. Με συντάξεις-φιλανθρωπικά βοηθήματα για την πλειοψηφία των συντάξιούχων, η λύση πρέπει να αναζητηθεί στις ομαδικές ιδιωτικές ασφαλίσεις.

Σύστημα των «τριών πυλώνων»

Ο Λοβέρδος περιέγραψε σε γενικές γραμμές ποιο είναι το ασφαλιστικό σύστημα που θέλει να φτιάξει η κυβέρνηση. Οποιος γνωρίζει τα ασφαλιστικά θέματα διέκρινε ακόμα και πίσω από τις γενικές αναφορές το σύστημα των «τριών πυλώνων», που για πρώτη φορά επέβαλε το ΔΝΤ στη Χιλή επί χούντας του Πινοσέτ. Ιδιού οι βασικές αρχές, όπως τις περιέγραψε ο υπουργός:

◆ «Λογιστικός διαχωρισμός των προνοιακών από τις ασφαλιστικές παροχές». Θεωρούν ότι ούτοι παίρνουν την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ δεν τη δικαιούνται ολόκληρη, αλλά ένα τμήμα της είναι «προνοιακό», το παίρνουν χαριστικά. Έχουν θεσπίσει αυθαίρετα ένα ληστρικό σύστημα υπολογισμού της σύνταξης και θέλουν να αποδεχτούμε ότι ένας εργαζόμενος με 4.500 ένσημα δεν δικαιούται παρά μόνο γύρω στα τρία κατοστάρικα σύνταξη. Τα υπόλοιπα του τα κάνει χαρισματικά το φιλανθρωπό κράτος (έστω κι αν πληρώνονται από το ΙΚΑ).

◆ «Σύσταση και λειτουργία ενιαίων τοπικών μονάδων Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας, ώστε να καλύπτεται το σύνολο του πληθυσμού από τις μονάδες αυτές». Αυτό είναι ένα πολύ οχέδιο του ΠΑΣΟΚ. Ήθελε να μετατρέψει τα πολυϊατρεία του ΙΚΑ σε Κέντρα Υγείας Αστικού Τύπου, έτσι που όλοι οι ασφαλισμένοι να χρησιμοποιούν τις ίδιες μονάδες και να μειωθούν οι δαπάνες υγείας. Φυσικά, το σύστημα θα εξαθλιώθει περισσότερο και οι ασφαλισμένοι θα καταφέγγουν πιο συχνά στον ιδιωτικό τομέα (η Ελλάδα είναι ήδη πέμπτη στον κόσμο στην κατά κεφαλή δαπάνη ιδιωτικής περίθαλψης!).

◆ «Ενοποίηση των ταμείων κύριας ασφαλίσης, με κατεύθυνση τη συγκρότηση τριών ομάδων (Μισθωτοί, Αυτοαπασχολούμενοι, Αγρότες)». Ετοί θα πρωθηθεί καλύτερα η πρώτη αναπτοδοτική. Δηλαδή, με το σύστημα που σήμερα είναι 360 ευρώ το μήνα και το ΠΑΣΟΚ έχει υποσχεθεί ότι θα την πάει στα 550 στο τέλος της πενταετίας. Αυτός είναι ο πρώτος πυλώνας. Κανένας δεν θα μεί

Στις αρχές του 2008 είχε ξεσπάσει το μεγάλο σκάνδαλο του επιμολυσμένου με ορυκτέλαιο ηλιέλαιου, προέλευσης Ουκρανίας. Τότε, είχαμε αποκαλύψει ότι η επιμόλυνση του ηλιέλαιου δεν γινόταν στις δεξαμενές της Ουκρανίας όπου συλλεγόταν, αλλά στις δεξαμενές των καραβιών που μεταφέρουν το ηλιέλαιο στις χώρες της ΕΕ. Γιατί η Κομισιόν, αρχικά από το 1996 και στη συνέχεια από το 2004, επιτρέπει (ακόμη και μέχρι σήμερα) σε καραβία που μεταφέρουν επικίνδυνες χημικές ύλες, ακόμη και ορυκτέλαιο, να χρησιμοποιούνται και για τη μεταφορά υγρών τροφίμων, μετά από καθαρισμό τους!

Τότε, μέσω της ελληνικής αντιπροσωπείας της Κομισιόν, απευθύναμε το ερώτημα γιατί δεν προχωρά στην κατάργηση αυτής της οδηγίας, που κατά παρέκκλιση επιτρέπει και τη μεταφορά ηλιέλαιου και άλλων υγρών τροφίμων. Δεν πήραμε απάντηση, γιατί επιμένουν στην εφαρμογή αυτής της οδηγίας, με την οποία εξασφαλίζεται από το εφοπλιστικό κεφάλαιο ανώτατο καπιταλιστικό κέρδος. Αυτό δεν είναι δική μας εκτίμηση. Ωμά και κυνικά αναφέρεται στις εισηγητικές σκέψεις της οδηγίας αυτής, ότι η χρησιμοποίηση των δεξαμενόπλοιων αποκλειστικά για τη μεταφορά τροφίμων «είναι δυσχερής και συνεπάγεται αδικαιολόγητα υψηλές δαπάνες για τις επιχειρήσεις των τροφίμων».

Από τότε και μέχρι τον Νοέμβρη του 2009 (πέρασαν σχεδόν δύο χρόνια), που δημοσιοποήθηκε ο κανονισμός 1151/2009 (θ' αρχίσει να ισχύει από την 1.1.2010), οι Κομισάριοι από τη

Ξανά ηλιέλαιο με βαλβολίνες!

μια ισχυρίζονται ότι δεν εντοπίστηκε η πηγή της επιμόλυνσης του ηλιέλαιου και από την άλλη αναγνώρισαν το σύστημα ελέγχου και πιστοποίησης που εφαρμόζουν οι ουκρανικές αρχές. Αυτό, για όσους δεν γνωρίζουν τα πράγματα σε βάθος, φαντάζει περιέργο, γιατί αν πράγματι δεν είχε εντοπιστεί η πηγή της επιμόλυνσης του ηλιέλαιου η Κομισιόν δεν θα αναγνώριζε το ουκρανικό σύστημα ελέγχου. Απλά το αναφέρουν, για να μην εκθέσουν το εφοπλιστικό κεφάλαιο και τις δικές τους αρχές που επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση αυτών των καραβιών.

Την προηγούμενη βδομάδα αναφερθήκαμε σε δύο παρτίδες επιμολυσμένου με βενζοπυρένιο ηλιέλαιου από τη Ρωσία, που βρέθηκαν στην Γερμανία και στην Επείγουσα Κοινοποίηση (alert) που εκδόθηκε από την Κομισιόν μετά από την ειδοποίηση από τη γερμανική κυβέρνηση. Αναφερθήκαμε επίσης στην αδιαφορία των επίσημων Αρχών της Ελλάδας, του ΕΦΕΤ και της Διεύθυνσης Μεταποίησης, που δεν έκαναν τον παραπλανόμενο ελέγχο τόσο στα ράφια των καπιταλιστικών κερδών είναι ο κινητήριος μοχλός όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σ' όλη την ΕΕ.

Σύμφωνα πάντα με την ίδια απόφαση της Κομισιόν, την 433 του 2008, πρέπει να ελέγχονται στα σύνορα όλες οι παρτίδες ηλιέλαιου που εισάγονται από την Ουκρανία. Ομως, το γεγονός ότι για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα δεν έχουν εκδοθεί ακόμη alert που να έχουν καταγράψει επιμολυσμένο ηλιέλαιο Ουκρανίας μας δίνει το δικαίωμα να ισχυρίσουμε ότι δεν γίνεται κανένας έλεγχος. Γιατί εμείς είμαστε σίγουροι ότι το ηλιέλαιο εξαικονούθει να είναι επιμολυσμένο με ορυκτέλαιο (και όχι μόνο) γιατί απλούστατα επιτρέπεται η χρησιμοποίηση καραβιών τα οποία κουβαλούν επικίνδυνες χημικές ενώσεις και ορυκτέλαια, μετά

προωθήθηκε στην Ολλανδία.

Σύμφωνα με το alert, η δειγματοληψία δεν έγινε στα σύνορα του Βελγίου, ως όφειλαν οι βελγικές αρχές, σύμφωνα με την απόφαση 433 του 2008 της Κομισιόν. Ακόμη, το γεγονός ότι το αποτελεσματικής πιστοποίησης για να μάθουμε ποιες ενέργειες έγιναν από την πλευρά της Διεύθυνσης. Η κυρία αυτή, φανερά ενοχλημένη, όπως συμβαίνει κάθε φορά που την επισκεπτόμαστε, μας παρέπεμψε στην αρμόδια προϊσταμένη του τμήματος Ποιοτικού Ελέγχου. Θέσαμε το ζήτημα στην κυρία αυτή, η οποία μας απάντησε ότι μέχρι εκείνη την ώρα (12μ της Τρίτης 8 Δεκέμβρη) δεν μπόρεσε να δει τα alert ούτε της προηγουμένης μέρας! Αυτό σημαίνει ότι τα περιφερειακά κέντρα θα ειδοποιούνται την επόμενη ημέρα. Αντιλαμβάνεστε το μπάχαλο που επικρατεί τόσο στη Διεύθυνση αυτή όσο και στα περιφερειακά κέντρα που είναι υποχρεωμένα υποτίθεται να κάνουν αυστηρούς έλεγχους στα εισαγόμενα προϊόντα φυτικού ενδιαφέροντος. Φυσικά, το μπάχαλο δεν περιορίζεται στην καθυστερημένη ειδοποίηση. Τόσο η τημηματάρχης όσο και η προϊσταμένη της Διεύθυνσης δεν έλεγχαν ούτε έλεγχους εάν τα περιφερειακά κέντρα ελέγχουν, όπως είναι υποχρεωμένα με βάση την απόφαση 433/2008 της Κομισιόν, το εισαγόμενο από την Ουκρανία ηλιέλαιο και εάν τελικά βρέθηκε επιμολυσμένο. Ούτε φυσικά τα περιφερειακά κέντρα κάνουν έλεγχους για επιμολυσμένο ηλιέλαιο από την Ουκρανία.

Την περασμένη Δευτέρα, η Κομισιόν με νέο alert εννημέρωσε τα κράτη μέλη ότι βρέθηκε στην Ολλανδία επιμολυσμένο με ορυκτέλαιο (και όχι μόνο) γιατί απλούστατα επιτρέπεται η χρησιμοποίηση καραβιών τα οποία κουβαλούν επικίνδυνες χημικές ενώσεις και ορυκτέλαια, μετά

από ένα πλημμελή καθαρισμό.

To alert κυκλοφόρησε στις 7 Δεκέμβρη. Στις 8 Δεκέμβρη απευθύνθηκαμε καταρχάς στην ΑΑ προϊσταμένη της Διεύθυνσης Μεταποίησης για να μάθουμε ποιες ενέργειες έγιναν από την πλευρά της Διεύθυνσης. Η κυρία αυτή, φανερά ενοχλημένη, όπως συμβαίνει κάθε φορά που την επισκεπτόμαστε, μας παρέπεμψε στην αρμόδια προϊσταμένη του τμήματος Ποιοτικού Ελέγχου. Θέσαμε το ζήτημα στην κυρία αυτή, η οποία μας απάντησε ότι μέχρι εκείνη την ώρα (12μ της Τρίτης 8 Δεκέμβρη) δεν μπόρεσε να δει τα alert ούτε της προηγουμένης μέρας! Αυτό σημαίνει ότι τα περιφερειακά κέντρα θα ειδοποιούνται την επόμενη ημέρα. Αντιλαμβάνεστε το μπάχαλο που επικρατεί τόσο στη Διεύθυνση αυτή όσο και στα περιφερειακά κέντρα που είναι υποχρεωμένα υποτίθεται να κάνουν αυστηρούς έλεγχους στα εισαγόμενα προϊόντα φυτικού ενδιαφέροντος. Φυσικά, το μπάχαλο δεν περιορίζεται στην καθυστερημένη ειδοποίηση. Τόσο η τημηματάρχης όσο και η προϊσταμένη της Διεύθυνσης δεν έλεγχαν ούτε έλεγχους εάν τα περιφερειακά κέντρα ελέγχουν, όπως είναι υποχρεωμένα με βάση την απόφαση 433/2008 της Κομισιόν, το εισαγόμενο από την Ουκρανία ηλιέλαιο και εάν τελικά βρέθηκε επιμολυσμένο. Ούτε φυσικά τα περιφερειακά κέντρα κάνουν έλεγχους για επιμολυσμένο ηλιέλαιο από την Ουκρανία.

νία. Οι προϊστάμενοι δε των κέντρων αυτών κρύβονται πίσω από την καθυστέρηση έκδοσης

φάγαμε μπόλικο επιμολυσμένο ηλιέλαιο και θα φάμε κι άλλο, γιατί η Κομισιόν επιμένει να επιτρέπει στα καράβια που μεταφέρουν ορυκτέλαια και άλλες χημικές ενώσεις να μεταφέρουν και ηλιέλαιο και άλλα υγρά τρόφιμα, προκειμένου να μεγαλοεισαγωγείς να βγάζουν ανώτατα καπιτολιστικά κέρδη.

Εξευτελιστικές τιμές παραγωγού

Για τρίτη συνεχή χρονιά οι εμπορικές τιμές του καλαμποκιού, του σκληρού σταριού και του μαλακού σταριού παρέμειναν εξευτελιστικές. Συγκεκριμένα οι τιμές του καλαμποκιού τα τρία τελευταία χρόνια 2007-2008, 2009-ήταν αντίστοιχα 0,24, 0,13 και 0,08-, 0,10 ευρώ/ κιλό. Του σκληρού σταριού οι τιμές την τελευταία τριετία ήταν αντίστοιχα 0,24, 0,22 και 0,13- 0,15 ευρώ/ κιλό. Στο μαλακό σταριό οι τιμές παραγωγού ήταν αντίστοιχα 0,20, 0,16 και 0,08 ευρώ/κιλό.

Από την άλλη, οι εμπορικές τιμές του φωμιού, (μαύρου, χωριάτικου κλπ.), των μακαρονιών και άλλων προϊόντων είναι στα ύψη, γιατί αυτό επιβάλλει το μεγάλο κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του. Ετοι με το μεγάλο κεφάλαιο στη διατροφική αλυσίδα βγάζει υπερκέρδη.

Για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται η κλασική θέση των μαρξιστών-λενινιστών, ότι στο καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής τα αγροτικά προϊόντα-εμπορεύματα αποτελούν πρώτη ύλη για τα βιομηχανικά προϊόντα και οι τιμές τους διατηρούνται σε πολύ χαμηλά επίπεδα προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Οι επιδοτήσεις που δίνονται είντε από τον κρατικό προϋπολογισμό ουσιαστικά δίνονται στο εμπορικό και βιομηχανικό κεφάλαιο για να εξασφαλίζουν φτηνή και μπόλικη πρώτη ύλη.

Η Κ. Μπατζελή όσο ήταν ευρωβουλευτής κατά την προστασία των τομέα της διατροφικής αλυσίδας. Τώρα που έγινε υπουργός Γεωργίας έκανε γαργάρια όλες αυτές τις δηλώσεις και κύριο μέλημά της έγινε η έγκαιρη καταβολή της λεγόμενης ενισχύσης, που για τη φτωχή αγροτική ήταν και παραμένει ένα προνοιακό βοήθημα. Γιατί στο επίπεδο της διαμόρφωσης των τιμών των αγροτικών προϊόντων-εμπορεύματων δεν θελει και δεν μπορεί να μειώσει την φαλιδά.

Στα μέσα της εβδομάδας έγινε πολύς θόρυβος, όταν έγινε γνωστό ότι ο νέος πρόεδρος της «Κτηματολόγιο ΑΕ» Α. Αρβανίτης είναι κουμπάρος του υφυπουργού Περιβάλλοντος Γ. Μανιάτη, ενώ η σύζυγός του ήταν μέτοχος της εταιρίας «Χωροτεχνική ΑΕ» που διεκδικεί έργα κτηματογράφησης. Μπιρμπίλη και Πεταλωτής έσπε

Προανάκρουσμα για τα κολέγια

Αρχισε την τρομοκρατία η Άννα Διαμαντοπούλου, ώστε η πανεπιστημιακή κοινότητα, η εργαζόμενη κοινωνία να σκύψουν το κεφάλι. Ανακοίνωσε ότι από τις 15 Ιανουαρίου, η Ελλάδα θα πληρώσει εξακόσιες χιλιάδες ευρώ εφάπτας και 15.000 ευρώ ημερησίως, έτσι και δεν ενσωματώσει την ευρωπαϊκή οδηγία για την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κολεγίων, που μοιραία θα οδηγήσει στην αναγνώριση των «πτυχών» τους

και την ισοτίμηση με αυτά των ελληνικών Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Η Διαμαντοπούλου δήλωσε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής ότι «αυτή τη στιγμή υπάρχει κενό νόμου, το οποίο σύντομα θα καλυφθεί», κάνοντας σαφείς τις προθέσεις της για άμεση πλήρη ενσωμάτωση της οδηγίας. Βέβαια, όπως και η προκάτοχός της Γιαννάκου, προσπάθησε να σπείρει τον εφησυχασμό, δηλώνοντας αθώα ότι η οδηγία αφορά στα επαγ-

γελματικά δικαιώματα και δεν σημαίνει αναγνώριση ακαδημαϊκών προσόντων. Επεχείρησε να υποτιμήσει τη σημασία του γεγονότος, τονίζοντας ότι οι δομές αυτές δεν θα ονομάζονται κολέγια, αλλά Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, λες και η ουσία είναι στον τίτλο, ο οποίος άλλωστε μπορεί να αλλάξει στο μέλλον, ενώ και σήμερα καταστρατηγείται στη διαφημιστική καμπάνια των εμπόρων της γνώσης (αποκαλούνται πανεπιστήμια ενώ ο νόμος το απαγορεύει ρητά).

Η υπουργός Παιδείας προσπάθησε να παραπλανήσει και να δελεάσει, δηλώνοντας -ενώ γνωρίζει ότι αυτό είναι αδύνατον και υπάρχουν γ' αυτό αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Δικαστήριου- ότι θα υπάρχουν ουσιαστικοί έλεγχοι ποιότητας, λανσάροντας «τα αντισταθμιστικά οφέλη προς τους φορείς οι οποίοι έχουν ενστάσεις π.χ. με πρόσθετα μαθήματα, επιπλέον χρόνο μαθητείας κ.λπ.

Να δεχτούν να υποστούν τα πάντα

Το υπουργείο Παιδείας θα εξετάσει, λέει, την περίπτωση λειτουργίας παιδικού σταθμού μαζί με νηπιακά τμήματα, για να λύσει το πρόβλημα των εργαζόμενων γονιών, οι οποίοι δεν καλύπτονται από το τωρινό ωράριο λειτουργίας του νηπιαγωγείου. Τα παραπάνω δήλωσαν η υφυπουργός Παιδείας Χριστοφίλοπούλου και η Ειδική Γραμματέας του υπουργείου Παιδείας Θάλεια Δραγώνα, σε συνάντηση με μέλη του Συντονιστικού νηπιαγωγών.

Σε συνάρτηση με τα παραπάνω είναι και η δήλωση των ιδίων ότι το ολοήμερο νηπιαγωγείο θα είναι ο μοναδικός τύπος σχολείου στην προσχολική εκπαίδευση, η έκφραση από μεριάς τους της άποψης

ότι το ωράριο των νηπιαγωγών είναι πολύ μικρό, όπως και της υπόλοιπης Πρωτοβάθμιας και η αναφορά της Διαμαντοπούλου, κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων, ότι θα επιδιωχθεί η προσχολική αγωγή «για όλα τα νήπια άνω των 3 ετών». Σαφείς, λοιπόν, οι προθέσεις του υπουργείου Παιδείας. Οι παιδικοί σταθμοί να έχουν και από μια τσόντα νηπιαγωγείου, ώστε το κράτος χωρίς την υποχρέωση για κατασκευή νέων υποδομών, να λύσει το θέμα της μονοετούς υποχρεωτικότητας του νηπιαγωγείου.

Σαφείς, είναι βέβαιως και οι παρενέργειες αυτής της πολιτικής, που αφορούν στον παιδιαγωγικό και εκπαιδευτικό ρόλο του νηπιαγωγείου, αφού

αυτός συγχέεται σκόπιμα με το ρόλο των παιδικών σταθμών, και στον ρόλο τους/της νηπιαγωγού, των οποίων θήγεται καθαρά η επαγγελματική και εκπαιδευτική υπόσταση. Οι εκπαιδευτικοί καλούνται να αποδεχτούν την αμφισβήτηση των πανεπιστημιακών σπουδών και των πτυχίων τους, προκειμένου το αστικό κράτος να εξασφαλίσει για το κεφάλαιο φθηνή, χειρογωγούμενη εργατική δύναμη (από τους απασχολήσιμους γονείς) και τα νήπια καλούνται να θυσιαστούν σ' αυτό το βαθός, εγκλωβισμένη ολημέρις επί 9ωρο ή και περισσότερο (αφού οι ώρες λειτουργίας ακόμη και αυτού του ολοήμερου παιδοφυλακτήριου θεωρούνται λίγες!) «με τα παπούτσια», σ' έναν χώρο λίγων

τετραγωνικών, πολλές φορές ανεπαρκέστατο και άθλιο.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να ξεζουμιστούν όσο δεν παίρνει απ' όλες τις απόψεις (επιστημονικά, επαγγελματικά, σωματικά, ψυχικά), προκειμένου το κεφάλαιο και οι διοχειριστές του να βγουν στον αφρό στην περίοδο της κρίσης. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας (Χριστοφίλοπούλου και Δραγώνα) δε δίστασαν να ζητήσουν από τους νηπιαγωγούς να σκεφτούν πώς θα βάλουν «ένα λιθαράκι παραπάνω -με την έννοια της προσφοράς- γιατί ο τόπος χρειάζεται κάτι παραπάνω από όλους μας, τις εξισώσεις προς τα πάνω και όχι προς τα κάτω»!

Είλωτες

Απλήρωτοι παραμένουν από την αρχή της σχολικής χρονιάς οι ωρομίσθιοι (γ' αυτούς αυτός ο «θεσμός» αποτελεί πια κανόνα), αλλά και οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, όπως καταγγέλλει ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ «Κ. Σωτηρίου». Το υπουργείο Παιδείας κωφεύει συστηματικά, παρότι το ζήτημα τέθηκε επανειλημμένα ακόμη και στη συνάντηση που είχαν οι εκπαιδευτικοί με τον υφυπουργό Πανάρετο στις 30 του Νοέμβρη, στη διάρκεια της πανεκπαιδευτικής κινητοποίησης. Είλωτες είναι οι άνθρωποι, ας υποστούν τα πάνδεινα, ακόμη κι αυτή τη στέρηση του πενιχρού μισθού (350-400 ευρώ οι ωρομίσθιοι), σκέφτεται η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, η οποία πριν τις εκλογές ξιφούλακούσε εναντίον της προηγούμενης κυβέρνησης για το θέμα, υποβάλλοντας και σχετική επερώτηση στη βουλή.

Η και «πρώτα ο μαθητής» Άννα Διαμαντοπούλου δε διστάζει να συνεχίσει της ίδια πολιτική με αυτή της ΝΔ, αδιαφορώντας για την «προσφορά» (όπως η ίδια ελέγει, μαζί με τους άλλους πασδύους βουλευτές που έκαναν την επερώτηση) προς τους μαθητές αυτών των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε καθεστώς γαλέρας, περιπλανώμενοι από «σχολείου εις σχολείου» ανά την Ελλάδα, αλλά και για την επιβίωση αυτών των ίδιων των εκπαιδευτικών. Η απασχόληση κάθε χρόνο στην εκπαίδευση χιλιάδων τετοιων ελαστικά εργαζόμενων εκπαιδευτικών είναι μιας πρώτης τάξης φθηνή λύση για το κεφάλαιο, γ' αυτό και προτίθεται να τη συνεχίσει απαλάντευτα, ακόμα κι αν άλλαξε το χρώμα των διαχειριστών της έξουσίας.

Ασος στη δημοτική ο Α. Λοβέρδος, από την ανάληψη ακόμη των καθηκόντων του υιοθέτησε μια εμπειρική μέθοδο της ανεργίας, η οποία οδηγεί σε ασφαλέστερα ποσοστά σε σχέση με την υποτιθέμενη επιστημονική μέθοδο της ΕΣΥΕ. Ήδη από την ομιλία του κατά τη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, ο Α. Λοβέρδος είχε μιλήσει για πραγματική ανεργία της τάξης του 15,5%, υιοθέτωντας τη σχετική προσέγγιση των γραφειοκρατών της ΓΣΕΕ. Την περασμένη Τρίτη, μιλώντας στη συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής επιτροπής, που ενέκρινε τον διορισμό του νέου προέδρου του ΟΑΕΔ, ο Α. Λοβέρδος είπε ότι η ανεργία στο δημόσιο έχει το 18%, προσλαμβάνοντας «καλπάζουσα μορφή».

Η ΕΣΥΕ, βέβαια, θα εξακολουθήσει να μετρά την ανεργία με τη στάνταρ μέθοδο που ισχύει σε όλη την ΕΕ και θα την «βρει» γύρω στο 10%. Επισήμως θα ισχύει το ποσοστό της ΕΣΥΕ, ενώ το ποσοστό του Λοβέρ-

δου θα χρησιμοποιείται για να λουστράρεται το φιλεργατικό προσωπείο της κυβέρνησης. Γιατί από όποιη ουσίας δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Είναι... παρηγοριά στον εργαζόμενο μέχρι να πάρει την απόλυτη στο χέρι. Οταν οι λεγόμενες ελαστικές μορφές απασχόλησης είναι θεσπιμένες με νόμους (των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ οι περισσότεροι), όταν επιτρέπονται τα τριήμερα και τα τετραήμερα, όταν δεν απογορεύονται οι απολύτωσις, τι να τις κάνουμε τις στατιστικές;

Από την άλλη, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει εξαγγείλει το δόγμα «μία πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρίσεις στο δημόσιο» και την ίδια στιγμή αναπτύσσει μια παραπλανητική φιλολογία για τον τάχαμο διαφανή τρόπο με τον οποίο θα γίνονται οι προσλήψεις επί των ημερών της. Ακόμα και ειλικρινής να ήταν, όμως, στα όσα λέει (όλοι ξέρουμε πως δεν είναι), μικρή σημασία έχει η όποια διακρίνει, όταν η απασχόληση μειώνεται με αποτέλεσμα την αύξηση της ανεργίας.

Μέθοδοι ενσωμάτωσης και παραπλάνησης της νεολαίας

Το κυριλέ μοντέλο ενσωμάτωσης της νεολαίας «βουλή των εφήβων» κρίθηκε φαίνεται πεπαλαιωμένο και ανεπαρκές τώρα που τα νιάτα αποκαλύπτονται ένα πρόσωπο γεμάτο οργή για το σύστημα που τα καταδυνατεύει και έσπασαν με μαζικές πράξεις το μονοπάλιο της βίας από την πλευρά του αστικού κράτους, στην μετά Δεκέμβρη εποχή. Γ' αυτό το υπουργείο Παιδείας οργάνωσε μια νέα φιέστα, που αν κρίθει «πετυχημένη» θα διοργανώνεται κάθε χρόνο από δύο και μπροστινές. Μια φιέστα με άρωμα άμεσης δημοκρατίας.

Σε μια συνελευσιακό τύπου διαδικασία, η υπουργός Παιδείας θα ακούει τις γνώμες και τις ερωτήσεις των μαθητών, θα δίνει απαντήσεις και θα συνδιαλέγεται μ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Πεταλωτή, Πεταλωτή, από το άλλο μου το αφτί, γιατί το μήνυμα που λέτε ότι δόθηκε, εμένα μου γράφει ότι δεν παραδόθηκε και σε σας σύντομα θα γράψει «try again». Μας τ' άρει κανείς; Πάντως, ακολουθήσαμε την προτροπή σας, συγκρίναμε τι έγινε πέρυσι και τι φέτος, όπως μικροί συγκρίναμε άλλα πράγματα που πια αντικαταστάθηκαν... Κι εσείς, ω, Voo ya! Αυτό το στιλάκι της επιπτηδευμένης απλότητας, τα συρίζοπασκιά δλιβερά σακάκια, το προς τα αριστερά χαμόγελο και το χέρι στην τσέπη! Η κλίση της κεφαλής και οι κλήσεις για ηρεμία! Να ξέρετε πόσο τρελαίνει εμάς τα κορίτσια!... Ω, Voo ya...

Κι αυτό το αλμουνιακό χέρι βοηθείας προς την καμένη τη χώρα μας! Μην κλαίτε κορίτσια και εσύ Σταχτούπα σκούπισε με το μαύρο από την αιδάλη μιξομάντιλο σου τα δάκρυά μας. Ω (και μάλιστα ω μέγα), αναλυόμαστε σε λυγμούς προσωπολατρείας μετά την προσωποκράτηση, ευλογήμενοι να είστε ανώτεροι. Ευρωπαίοι άνδρωποι, homo rusticus και διεθνοποιημένε καπιταλιστικέ παράδεισος που μας καρτεράς γεμάτος βουνά από πιλάφι (μυδοπίλαφι δε γίνεται;) και ουρά! Ούραα!

Είπα για Πεταλωτή παραπάνω κι επειδή η φάση έχει ενδιαφέρον από την κορυφή ως τα νύχια, δυμήδηκα και τον έτερο της συντεχνίας των ιππουργικών αξεσουάρ, τον Σαμαρά. Ρε μπας και τα «Μυστικά του βάλτου» της γιαγιάς, αυτός τα μετέτρεψε σε «Μυστικά του βάλτου»;

Ευτυχώς που υπάρχουν και καλά κορίτσια στα αστικά Masturbation Media Emesis (MME) και μαδαίνουμε ότι η Λένα και η Μαργαρίτα, κόρες των εν τω far west αλλοτινών συμμαθητών Giorgakis και Antonakis, είναι και αυτές αυμμαθήτρες! Oh god, wondrous!! Μάλιστα μάθαμε και πράγματα που σε άλλη περίπτωση διέπρεπε να κάπουσμε τρεις ώρες στο κομματήριο για να τα πληροφορηθούμε: η Λένα μοιάζει στη γιαγιά της από την πλευρά της μητέρας της, ενώ ο μικρός Κωνσταντίνος -έπερα τέκνο που είναι γαύρος και μελλοντικά θα κληδεί να γκρεμίσει τη φιλοπαναδηγακή δεξιά (θα ζήσουμε κι άλλες ιστορικές στιγμές όταν έρδει ο καιρός για την κόντρα με τα δίδυμα)- έχει το ύψος του Antonakis και το πρόσωπο της μαμάς! Μα πιπι μου λέτε!!! Οσο για το πώς γνωρίστηκαν Antonakis και μαμά, τύφλα να 'χει η «Κλακ films»! Φεύγω με πίκρα στα ξένα και δεν πάρων μαζί μου κανένα. Ούτε καν τον αιωνίως μικρό, ορφανό κι αναπόδραστα λουστράκο -σομετίμες και λαχειοπάλη- Βασιλάκη Κάιλα... Σκορδοκαΐλα...

Με δάκρυα στα μάτια και κρεμμύδια στα χέρια υποδέχθηκαν την απόφαση του Εφετείου στη δήθεν δίκη του δήθεν ΕΛΑ που δήθεν κράτησε ένα δήθεν χρόνο, οι κάτωθι σύλλογοι και φορείς (ποιας H1N1 ρε;) με κοινή κυνική ανακοίνωσή τους: Σύλλογος Άλεξ-πιωτιστών Λαϊκών Οργανώσεων, Ενωση Αρμενιστών Αιγαίου, Σύλλογος Μη Εχόντων Επαφή με την Πραγματικότητα, Ομίλος Ενοικιαστών Παρανόμων Καταλυμάτων, Σωματείο Καταπολέμησης των Καζινόβιων, Ομοσπονδία Φιλάδλων, Σωματείο Εθελουσίων Αντιπαθητικών, Ενωση Κακοποιημένων Συζύγων, Σύλλογος Ηθοποιών «Ο κύκλος με την κιμωλία», Σύνδεσμος Εραστών Αιγαίου, Πειραιώς και Απτικής.

Κατακλύστηκε το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της στήλης από mail με ιούς -κυρίως H1N1, «Trojan horse», AIDS και λύσσας- τα οποία έστειλαν σύντροφοι που υπογράφουν ως «παραδοσιακοί φίλοι της παράδοσης». Ολοι ζητούν πληροφορίες για τη γουρουνοχαρά, ένα έδιμο του Δεκέμβρη που δυστυχώς χάνεται σε αντίμεση με τα στρατευμένα τρίκυκλα που έστω και με μια ρόδα λιγότερη, επιβιώνουν. Τους παραπέμπουμε στη σήλη «Μ' ένα περιστέρι στον Κορυδαλλό» και στα όσα ενδιαφέροντα καταδέτε ο διακεκριμένος χοιρουργός-χοιροπρακτικός Dr Ξέκυλ - Mr Porky Pig.

Πάντως -και καλά που επιστήσατε την κυνωνική προσοχή κι εσείς οξυδερκή ιππουργέ μου- όντως μας προβλημάτισε όλους (έλληνες και μετανάστες) αυτό το 16-3 στους τραυματισμούς. Πρόκειται για μια μεγάλη ανατροπή, γι' αυτό άλλωστε και την προσέξατε. Πολλοί μάλιστα ήταν κι από τη «Δέλτα της γειτονιάς», άλλοι από την «ΕΒΓΑ» -όχι δεν βγαίνων- ενώ δεν υπήρχε κανείς από τη Δωδώνη. Εντύπωση προκάλεσε επίσης και κάτι άλλο που σας διέφυγε η επισήμανσή του: πολλοί συνέλιαν παιδιά! Ω, κανείς δεν πάρειν πια προφυλάξεις! Κι η Αφροδίτη; Ποιο ήταν η Αφροδίτη; Μην ήταν στον σκορπιό, μην ήταν στον καρκίνο, μην ήταν ωροσκόπος, οιωνοσκόπος, ραβδοσκόπος, καιροσκόπος; Πού ήταν η Αφροδίτη σαχλέ; Αλήθεια, γιατί δεν μοιράζετε εκείνες τις υπέροχες φωτογραφίες στους διαδηλωτές να κατασταλούν by themselves και να περιπέσουν σε... ομφαλοσκόπηση; Ας γίνει μια αρχηγίδια νέα ήδη και εύθυμα...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Χοιραποσκευές με μηχανάκι! Μη χοιρότερα!

Όταν το ΙΚΑ υπερασπίζεται την εισφοροκλοπή

Οκονσταντίν Μεμέτ εργαζόταν στην Κατασκευαστική «Πεταχτή». Απλύθηκε το Γενάρη του 2009 και το Μάιο έκανε καταγγελία στο ΙΚΑ επειδή δεν του κολλήθηκαν τα ένσημα των τελευταίων τεσσάρων μηνών. Η πρωτοβάθμια επιτροπή του ΙΚΑ απέρριψε την προσφυγή του, λόγω έλλειψης στοιχείων. Ο εργαζόμενος προσκόμισε τα στοιχεία που έλειπαν και η δευτεροβάθμια επιτροπή των δικαίωσε. Περίμενε, λοιπόν, να του αναγνωριστούν τα ένσημα από το ΙΚΑ μετά την πάροδο τριμήνου, διάστημα κατά το οποίο ο καπιταλιστές μπορούσαν να προσφύγουν στα αστικά δικαστήρια. Ετσι του είπαν από το ΙΚΑ,

Αφού πέρασε το τρίμηνο, ο εργάτης πήγε στο ΙΚΑ για να δει πού βρίσκεται η υπόθεσή του, συνοδευόμενος από το συνδικαλιστή Θ. Γεωργιάδη. Εκεί, άκουσαν έκπληκτοι το διευθυντή του ΙΚΑ να τους λέει: «Την προσφυγή δεν την έκανε ο εργαδότης, αλλά την κάνω εγώ ως διευθυντής!» Αφού συνήλθαν από την έκπληξη, παραπήρησαν στο διευθυντή την πρωτοβάθμια επιτροπής, που αδικούσε τον εργαζόμενο, και όχι τώρα, που η απόφαση δικαιώνει μεν τον εργαζόμενο, αλλά φέρνει και έσοδα στο ΙΚΑ. Τελικά με ποιον είναι το ΙΚΑ, με τους αδικούμενους εργαζόμενους ή με

τους εισφοροκλέπτες εργοδότες;

Οργισμένος ο διευθυντής άρχισε να χτυπά τα χέρια του στο τραπέζι και να αποκαλεί τους δύο εργάτες «αναρχικούς» και «τρομοκράτες!» Τα χέρια που χτυπούν το τραπέζι και αδικούν τους εργάτες εγώ τα κόβω», του απάντησε ο Θ. Γεωργιάδης, που βρέθηκε στη συνέχεια κατηγορούμενος ύστερα από μήνυση του διευθυντή! Αν και παραπληγικός, ο συνδικαλιστής υποβλήθηκε στη διαδικασία του αυτόφωρου. Τον βρήκαμε στο δικαστήριο να περιμένει την εκδίκαση της υπόθεσής του και μας διηγήθηκε τα συμβάντα. Η δίκη, όμως, αναβλήθηκε και πάλι.

Λεφτά για τους ανέργους και όχι για τα τρωκτικά

Εχουν οι εργαζόμενοι τα προβλήματά τους, τι να πεις όμως και για τους κακόμιορους τους καπιταλιστές. Ειδικά μερικούς που κάνουν μπίζνες μόνο με το κράτος. Δε φτάνει που η κοινωνία τους χαρακτηρίζει τρωκτικά, έχουν και τις κυβερνήσεις που δεν τους πληρώνουν.

Ετσι και η... συμπαθής τάξη των ιδιοκτητών Κέντρων Επαγγελματικών Κατάρτισης (ΚΕΚ), πρωτοβουλία των Συλλόγων ΕΛΣΕΚΕΚ και ΠΑΣΥΚΕΚ προγματοποίησε πρόσφατα «ανοιχτή σύσκεψη» προκειμένου να σηκώσουν ψηλά τη σημαία τους ογκών για τα φράγκα (συγνώμη, για το εθνικό συμφέρον θέλαμε να πούμε να πούμε)

Διαβάστε σε τι δραματική κατάσταση βρίσκονται οι άνθρωποι: «Ειδικότερα διαπιστώσαν τα προβλήματά που δημιουργούν διαρκή και βαθειά κρίση με κίνδυνο, την άμεση κατάρρευση του συστήματος επαγγελματικής κατάρτισης με καταστροφικές συνέπειες για ωφελούμενους ανέργους -εργαζόμενους καθώς και για τις επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους σε αυτές θέτοντας σε κίνδυνο επενδύσεις πολλών εκατομμυρίων ευρώ και περισσότερες των 4.000 θέσεις εργασίας επιστημονικού προσωπικού στον κλάδο». Αφού διατυπώσουν διάφορα αιτήματα, που έχουν όλα σχέση με φράγκα που έχουν να παίρνουν και που θέλουν να πάρουν, καταλήγουν:

«Τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης ζητούν από τα αρμόδια Υπουργεία και την Κυβέρνηση την άμεση ανάληψη πρωτοβουλιών και τον συντονισμό των ενεργειών τους, ούτως ώστε να αποφευχθεί η απώλεια πόρων από το ΕΣΠΑ για την κατάρτιση που θα δημιουργήσουν στοβαρή κρίση στον τομέα της απασχόλησης».

Τι είναι τα ΚΕΚ; Είναι οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις που απομονών τα κονδύλια των περιβόλων «ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης». Μασάνε τα λεφτά των ανέργων, τάχα για να προσφέρουν επαγγελματική κατάρτιση. Λες και υπάρχει ζήτηση συγκεκριμένων εργαζόμενων. Λες και υπάρχει ζήτηση συγκεκριμένων ειδικοτήτων που λείπουν. Οταν οι καπιταλι-

στές διαλύουν τις ειδικότητες, όταν αναγκάζουν ειδικευμένους εργάτες να κάνουν ότι δουλειά υπάρχει, για να μη παίρνουν ανάσα ούτε δευτερόλεπτο, είναι πρόκληση να μιλάμε για κατάρτιση και επανακατάρτιση. Πέρα

Τιμή στον κόκκινο Δεκέμβρη

Ησημερινή νεολαία αθυμάται το Δεκέμβρη του 2008. Πόσοι ούμως από τους σημερινούς νέους γνωρίζουν για έναν άλλο Δεκέμβρη, το Δεκέμβρη του '44, όταν το αίμα δεκάδων αγωνιστών (ανάμεσά τους πάρα πολλοί νέοι και νέες) έβαφε το αίμα των γύρω από την πλατεία Συντάγματος δρόμων;

Ακόμη χειρότερα, πολλοί σημερινοί νέοι νομίζουν ότι ο Δεκέμβρης του '44 είναι ένα γεγονός που ανήκει στην αποκρουστική ηγεσία του Περισσού, που μαγάρισε και φέτος και αυτή την επαναστατική επέτειο. Την ώρα που η νεολαία μαχόταν στους δρόμους με το σιδερόφροτο αστικό κράτος, ο Περισσός οργάνων κομματική φιέστα για το Δεκέμβρη του '44, φέρνοντας σε αντιπαράθεση το τότε με το τώρα. Εκδηλώνοντας την πιο αποκρουστική μορφή αντικομμουνισμού. Ναι, ο Περισσός είναι η πιο αντικομμουνιστική δύναμη στη χώρα μας. Τους δεξιούς και συσταλδημοκράτες αντικομμουνιστές τους ξέρεις, τους έχεις απέναντι, τους αντιμετωπίζεις. Το μεγάλο πρόβλημα είναι αυτοί που φορούν τη λεοντίτη κομμουνιστή, αυτοί που καπηλεύονται τον τίτλο και τα σύμβολα της πιο επαναστατικής πολιτικής δύναμης που γνώρισε η ελλαδική ιστορία τον 20ό αιώνα.

«Στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι», διακήρυξε πέρσι τέτοια εποχή η Παπαρήγα. «Οταν ο λαός βρίσκεται μπροστά στον

κίνδυνο της τυραννίας διαλέγει ή τις αλυσίδες ή τα όπλα», έγραφε το πανό του ΕΑΜ στην τεράστια λαούναξη της 4ης Δεκέμβρη του 1944, μια μέρα μετά το δολοφονικό δρώμενο της αστυνομίας του Αγγελού Εβερτ, κατ' εντολή του πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου, που ήρθε στην απελευθερωμένη από το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ Ελλάδα για να κυβερνήσει ως εντολοδόχος των Αγγλών. Ο λαός τότε, με μπροστάρηδες τους κομμουνιστές, διάλεξε τα όπλα και όχι τις αλυσίδες. Εγκληματικά λάθη έκανε τότε η ηγεσία του ΚΚΕ, πριν το Δεκέμβρη και στη διάρκεια του Δεκέμβρη. Λάθη που τα μελετάμε και τα ξαναμελετάμε, για να βγάλουμε διδάγματα για τους επαναστατικούς αγώνες του σήμερα και του αύριου. Το ΚΚΕ, όμως, τότε ήταν ένα επαναστατικό κόμμα. Γι' αυτό και έβαζε τόσο ωμά το δίλημμα «τις αλυσίδες ή τα όπλα» και επέλεγε τα όπλα για να υπερασπιστεί τα δίκια του λαού, με τεράστιο τίμημα. Τι σχέση έχουν μ' αυτό το

ιστορία της Αριστεράς αυτές οι κουκούλες, αυτοί οι εμπρησμοί, αυτοί οι βανδαλισμοί, αυτή η αθλιότητα. Το ΚΚΕ ξεμπέρδεψε μ' αυτή την ιστορία». Ετοι τους απονέμει τα εύσημα η πιο φανατική στον αντικομμουνισμό αστική φυλλάδα («Βήμα», 9.12.09).

Τα σημειώνουμε όλ' αυτά, γιατί πολλή σπέκουλα γίνεται και μέσα στο κίνημα. Δε μας φτάνουν οι αντικομμουνιστές του Περισσού, που προσπαθούν να καπηλευτούν

την ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος, έχουμε σπέκουλα (άλλοτε λόγω άγνοιας και άλλοτε λόγω ιδεοληψίας) και από μια σημαντική μερίδα του αναρχικού χώρου, που ταυτίζει τον Περισσό με το επαναστατικό ΚΚΕ του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, του Δεκέμβρη του '44, του ΔΣΕ και της επανάστασης του 1946-49. Εκείνη η περίοδος υπήρξε η πιο επαναστατική περίοδος της νεοελληνικής ιστορίας του 20ού αιώνα. Η περίοδος που η εργατική τάξη επιχείρησε τη δική της έφοδο στους ουρανούς. Εκτοτε, καμιά προλεταριακή επανάσταση δεν έχει γίνει στη γηραιά ήπειρο. Ας μην το ξεχνάμε.

Βίντεοπροβολές πρόσκληση-πρόκληση για συζήτηση

**La
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΟΝ
très
ΑΡΕΑΠΙΣΤΙΚ**

•FUCK MAY 68, FIGHT NOW•

11/12:
Μεγάλες νύχτες, μικρά πρωινά
(1978) του Γουίλιαμ Κλάιν

18/12:
Να πεδαίνεις στα τριάντα
(1982) του Ρομέν Γκουπτίλ

KONTRA

Επικεφαλής της Βιβλιοθήκης της Εθνικής Λαϊκής Βιβλιοθήκης
Επίκουρης Καθηγητής
Επίκουρης Καθηγητής
Επίκουρης Καθηγητής

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ενα από τα σημαντικότερα χριστουγεννιάτικα έθιμα, που δυστυχώς χάνονται, είναι και η λεγόμενη γουρουνοχαρά, δηλαδή το σφάδιμο του γουρουνιού. Η προετοιμασία γίνεται με εξαιρετική φροντίδα, ενώ επακολουθεί γλέντι μέχρι τα ξημερώματα, για να επαναληφθεί η ίδια διαδικασία την επόμενη και τη μεθεπόμενη μέρα. Τρεις τέσσερις συγγενείς οικογένειες καθορίζουν με τη σειρά τις ημέρες, ενώ όταν προσκαλούν κάποιον δεν λένε «Θα σφάξουμε το γουρούνι», αλλά «έχουμε γουρουνοχαρά».

Για κάθε σφαγή μεγάλου γουρουνιού απαιτούνται πέντε-έξι άνδρες, εκτός των παιδιών. Σε άλλες περιοχές η γουρουνοχαρά ξεκινά πέντε-έξι μέρες πριν από τα Χριστούγεννα και σε άλλες αρχίζουν από την ημέρα των Χριστούγεννων και μετά, ανάλογα με την παρέα (μην κοιτάτε σήμερα, που η γουρουνοχαρά είτε ξεχάστηκε είτε ξεκινά του αη Νικόλα, βοήθειά μας). Πάντως, τα περισσότερα γουρούνια σφάζονται στις 27 Δεκεμβρίου, ημέρα του Αγίου Στεφάνου. Γι' αυτό και η γιορτή αυτή ονομάζεται «γουρουνοστέφανος» (καμία σχέση πάντως με τους εορτάζοντες της ημέρας, όπως Μάνος, Τζουμάκας και τα τοιαύτα). Μετά το γδάρισμα αρχίζει το κόψιμο του λίπους (παστού), για να γίνει έπειτα το κόψιμο του κρέατος σε μικρά τεμάχια (εξ ου και το ρηθέν «σήμερα γουρούνι, αύριο μπείκον»). Το λίπος αυτό, αφού πρώτα το έλιωναν, το έβαζαν σε δοχεία λαδιού ή πετρελαίου και αφού πάγωνε διατηρούνταν σχεδόν όλο το χρόνο. Οι κάτοικοι της Θεσσαλίας το χρησιμοποιούσαν όλο το χρόνο και σε όλα σχεδόν τα φαγητά. Υπήρχαν μάλιστα περιπτώσεις που πολλοί δεν το αντικαθιστούσαν με τίποτα. Ακόμα και το καλοκαίρι στα φαγητά τους χρησιμοποιούσαν λίπος, γιατί το θεωρούσαν δική τους παραγωγή και επομένως φθηνό, σε αντίθεση με το λάδι που αγόραζαν μισή ή μια οκά για να περάσουν ένα και δυο μήνες. Επίσης, πολλές φτωχές οικογένειες δεν αγόραζαν καθόλου λάδι και δεν ήξεραν ούτε ποιο είναι το χρώμα του, σε αντίθεση με την κρατική μηχανή που ανέκαθεν το γνώριζε και δι' αυτού εκινέτο. Η γουρουνοχαρά κράτησε με όλη την αγάλη της μέχρι το 1940. Συνεχίστηκε βέβαια και αργότερα, αλλά τα μεγάλα γεγονότα –κατοχή, εμφύλιος και «Η φάρμα των ζώων» που κατέστησε τα γουρούνια εξουσία– ανέκοψαν τον ενθουσιασμό και ανέτρεψαν μια παραδοσιακή συνήθεια που κράτησε πολλούς αιώνες. Ωστόσο, δεν πάει να συνεχίζεται και σήμερα σε πολλά μέρη, από τους εναπομέναντες μερακλήδες...

Τη γουρουνοχαρά υμνεί και η παράδοσή μας, στα γραπτά μνημεία της οποίας διεσώθησαν και μνημονεύονται ουκ ολίγα ονόματα γουρουνιών, μεταξύ παντοειδών απαρτίων της πανίδας του τόπου μας. Από το διαδημοτικό Καποδιστριακό άσμα «μετά τη φετινή γουρουνοχαρά θα είστε αριθμημένα», παραθέτουμε ένα απόσπασμα προς εκτέλεση:

Τρία γουρούνια κάθονταν –μα πού αλλού;– στη λάσπη το 'να τηράει τη Λιβαδειά, το άλλο το Ζητούνι το τρίτο το μακρύτερο, του Ερύμανθου ο κάπρος –πριν τον γδάριει ο Ηρακλής– μονολογεί και λέει: «Ρε σε Μιστόκλη που φυλάς δυο κέντρα κι έξι λέσχες και από δώδεκα μεριές γλείφεις γλυκά χαρούπια τι θέλουν τα κωλόπταια; Τι έρχονται εδώθε;».

Ο βούρκος αντιλάμψε και λάσπες πετοχτήκαν' φανήκανει delivery και μαύρισε η πλάση χοίροι και χοίρες έκλαιγαν τη μαύρη τους τη μοίρα χοιρώνακτες και χοιριστές έβλεπαν τα γραμμένα...

Τότε ο Μιστόκλης που 'τανε διασταύρωση με κλώσα χοίρος εργαστηριακός, σκληρά εκπαιδευμένος έάφρου χτυπάει το κούτελο, πετάγεται και λέει: «Αμάν! Ανέβα στο παπί και μη κάνεις την πάπια και μεις τρέχα ν' ανέβουμε γρήγορα στη γουρούνα και πάμε να την κάνουμε, χριστούγεννα πριν έρθουν γιατί 'ναι γουρουνοχαρά, την κάτσαμε οι δόλιοι θα γίνουμε λουκάνικα και μπέικον και γύρος, ζαμπόν, σαλάμια καπνιστά, σουβλάκια και μπριζόλες».

Dr Ξέκυλ – Mr Porky Pig

Κάλπικη πτώχευση για να κλέψουν τους εργάτες

Το κλασικό κόλπο να πτωχεύουν μια εταιρία και να ιδρύουν μια καινούργια, με άλλο όνομα αλλά με την ίδια ακριβώς δραστηριότητα και πελατεία, ακολουθώνταν οι καπιταλιστές της «Ελληνικές Ταχυδιαδρομές». Νυν και πρώτην εργαζόμενοι του υποκαταστήματος της συγκεκριμένης εταιρίας στη Θεσσαλονίκη ενημερώθηκαν ότι η εταιρία βάζει λουκέτο στο υποκατάστημα και «θα» τους εξοφλήσει «κάποια στιγμή στο μέλλον». Στο μεταξύ, η εταιρία είναι έτοιμη να συνεχίσει να λειτουργεί με το όνομα «Elite».

Την περασμένη Δευτέρα οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε πράσαστη διαμαρτυρία. Θρυβιζέμενη η υπεύθυνη και σε συνεννόηση προφανώς με τα αφεντικά στην Αθήνα, κλειδώ-

KONTRA

Θύρα 13 – FENTAGIN, στο ΟΑΚΑ οι μπάτσοι τρέχαν σαν λαγοί...

Δεν υπάρχει το γκωνιάν θέαμα αυτή τη βδομάδα, στην αγωνιστική δράση του Σαββατοκύριακου δεν είχαμε εκπλήξεις, συνεπώς μπορούμε να σχολιάσουμε μια σειρά θεμάτων.

✓ Ας ξεκινήσουμε με τα δυσάρεστα. Στην φάση των «16» του Champions League προκρίθηκε ο Ολυμπιακός και στο πρώτο λιμάνι της χώρας οι χοροί καλά κρατούν. Στο πρώτο ημήρου, οι ερυθρόλευκοι συνάντησαν δυσκολίες κόντρα στα «μωρά» της Αρσεναλ, όμως το γκολ της Αλκιμαφ στο Βέλγιο έδιωξε το όγχος. Το γρήγορο γκολ στο δεύτερο ημήρου έλυσε τα πόδια των παιχτών του Ολυμπιακού, οι οποίοι χρησιμοποιώντας την εμπειρία τους διαχειρίστηκαν σωστά το παιχνίδι και κράτησαν τη νίκη. Ο Κόκκαλης, μετά τη νίκη επί του Παναθηναϊκού στο ντέρμπι, πτωνγύρισε και την πρόκριση στους «16», όμως αυτό που τον κάνει ευτυχισμένο είναι ότι πλέον η απαίτηση των ερυθρόλευκων οπαδών για μεταγραφές το Γενάρη έχει απονήσει. Οι προσκείμενες στην ΠΑΕ αθλητικές εφημερίδες «περιγράφουν» το μεγάλο Ολυμπιακό που θα δημιουργήσει ο Ζίκο μετά την επιστροφή των τραυματισμένων παιχτών και μιλούν απλά και μόνο για την αναγκαιότητα ορισμένων διορθωτικών κινήσεων από την πλευρά του προέδρου. Για μια ακόμη φορά ο Κόκκαλης εκμεταλλεύεται τη διοικητική ανυπαρξία των πράσινων για να πετύχει τα σχέδιά του και αυτό στα μάτια των ερυθρόλευκων οπαδών τον κάνει να φαίνεται ανίκητος.

✓ «Όλα τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν», λέει ο στίχος του τραγουδιού και απεικονίζει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τις διοικητικές εξελίξεις στην ΑΕΚ. Το σίριαλ της συμφωνίας του Νοτία με τον Κοζώνη συνεχίζεται με αμείωτο ενδιαφέρον, με τα δεδομένα ν' αλλάζουν συνεχώς. Τη μια μέρα η συμφωνία χαλάει, την επόμενη πέφτουν υπογραφές και την τρίτη οι συνυπόλεις συνεχίζονται για να βρεθεί η χρυσή τομή. Οι παιχτες και ο κόσμος της ΑΕΚ βρίσκονται στα πρόθυρα νευρικής κρίσης και πλέον η διοικητική ανακατωσούρα έχει επηρεάσει και το αγωνιστικό πρόσωπο της ομάδας. Τις τελευταίες αγωνιστικές η ΑΕΚ παραπαίει, η μια ήττα διαδέχεται την άλλη και φως στο τούνελ

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

δεν φαίνεται. Ηδη τα γραφεία της ΠΑΕ ΑΕΚ τελούν υπό κατάληψη, οι πάιχτες απειλούν με αποχή από τους αγώνες και οι μέτοχοι προσπαθούν να ρίξουν ο ένας τον άλλο. Δεν νομίζω ότι μπορεί κάποιος να κάνει πρόβλεψη για τις εξελίξεις, πάντως το σήμουρο είναι ότι τα χρέη της ΑΕΚ είναι πολύ περισσότερα από τα 30-35 εκατομμύρια ευρώ που επίσημα έχει παραδεχτεί η ΠΑΕ ΑΕΚ και ότι ο Κοζώνης δεν έχει την οικονομική επιφάνεια ώστε να ανολάβει μόνος του τις τύχες της ΑΕΚ και να διαθέσει τα 100 εκατομμύρια ευρώ που προσπαθούν να μας πείσουν ότι θα «επενδύσει» τα εγχώρια παπαγαλάκια του. Μετά την κυβερνητική αλλαγή, εκτός από τους πρά-

χει στη Γ.Σ. της Ομοσπονδίας, αλλά ούτε και να είναι εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας στην ΕΟΕ και κατά συνέπεια δεν πρέπει να είναι πρόεδρος της ΕΟΕ. Για να θυμηθούμε λόγο τα τεκταινόμενα, ο Καππράλος της τότε περιόδου ήταν ο αχυράνθρωπος του άνδρα της Ντόρας Μπακογιάννη I. Κούβελου και επιλέχθηκε για να «εκπαραθυρώθει» από την ΕΟΕ ο Μίνωας Κυριακού. Το θέμα είχε διχάσει τη ΝΔ που ήταν τότε κυβέρνηση, αφού και οι δύο υπουργοί προέρχονταν από το χώρο της. Τελικά, επικράτησε ο άνθρωπος του Μητσοτακείου. Μετά την κυβερνητική αλλαγή, εκτός από τους πρά-

■ ΤΖΙΛΟ ΠΟΝΤΕΚΟΡΒΟ Η μάχη του Αλγερίου

Να και μια ταινία που δεν πρέπει να χάσει κανένας! Οχι μόνο γιατί είναι άκρως διδακτική, αφού ανασυνθέτει τα σημαντικότερα στάδια της αλγερινής επανάστασης εναντίον των γάλλων αποικιοκρατών, αλλά και γιατί είναι ένας τεράστιος καλλιτεχνικός άθλος, όπου ο κινηματογράφος γίνεται ένα με το ντοκιμαντέρ.

Οσον αφορά το πρώτο σκέλος, ας δουν ορισμένοι πως εκρήγνυνται οι κολασμένοι της Γης, ας πάρουν μαθήματα όσοι μιλούν για τρομοκράτες και τρομοκρατία. Έχει σημασία να γνωρίζουμε, ότι πρόσφατα το αμερικανικό υπουργείο Εξωτερικών οργάνωσε κλειστή προβολή αυτής της ταινίας για τα στελέχη του. Επίσης, ότι μέχρι το 1971 είχε απαγορευτεί στη Γαλλία και στον προβλήθηκε ακολούθησαν επεισόδια μεγάλης έκτασης.

Ο Ποντεκόρβο, σημαντικότατος ιταλός κινηματογραφιστής, μαρξιστικών απόψεων, καταγόμενος από διάσημη οικογένεια επιστημόνων και του οποίου ο πατέρας κατέφυγε στη Σοβιετική Ενωση μετά τον πόλεμο, γύρισε αυτή την ταινία στο Αλγέρι μετά από δύχρονη έρευνα και με πρωταργωνιστές τους ίδιους τους κατοίκους της Κάσμπα που πρωτοστάτησαν στην επανάσταση. Τα πάντα κινηματογραφήθηκαν σε ελαφρά διασκευασμένα φυσικά ντεκόρ και δεν υπάρχει καμιά σκηνή από αρχείο. Ο χειρισμός του πλήθους είναι απίστευτος, θυμίζει Αιγανοτάνι. Είναι απίθανο να υπάρχει σοβαρός επαγγελματίας του κινηματογράφου που να μην έχει πάρει μαθήματα απ' αυτή την ταινία.

Επαναλαμβάνουμε, μην χάσετε αυτή την ταινία. Δείτε τη, βιώστε την, απολαύστε την.

■ TZIM TZARMOUS

Στα όρια του ελέγχου

«Έιμαι σήμουρος ότι στο Λευκό Οίκο γίνονται καθημερινά συσκεψίες για τον όσο πιο βάναυσο βιασμό του αμερικανού πολίτη»

(Από συνέντευξη του Τζιμ Τζάρμους το 2004)

Οσοι βιαστούν να δουν στην τελευταία ταινία του Τζιμ Τζάρμους μια δυσανάγνωστη άσκηση ύφους θα υποδηλώσουν απλώς τη δυσλειτουργική σχέση τους με την τέχνη. Οχι μόνο γιατί όλες οι ταινίες του Τζάρμους έχουν έναν αποχρώντα λόγο (π.χ. στην «Παγίδα του νόμου» είδαμε τη διαλεκτική σχέση ανάμεσα στο νόμιμο και το παράνομο, στο «Ghost dog: ο νόμος των σαμουράι» είδαμε μια σπουδή στην έννοια του καθήκοντος, στα «Τσακισμένα λουλούδια» είδαμε μια περιπλάνηση στην ερημιά των αθρώπινων σχέσεων που χαρακτηρίζει την αμερικανική κοινωνία κ.λπ.), αλλά και γιατί γενικότερα η τέχνη δεν είναι μια υπόθεση να τουραλιστικής απεικόνισης και εύπεπτης, γρήγορης κατανάλωσης. Αν θέλαμε να χαρακτηρίσουμε με δύο κουβέντες το έργο του Τζάρμους, θα λέγαμε πως ασφαλώς δεν υπάκουει σε καμιά πολιτική ορθότητα, πως διαπνέεται από ειλικρίνεια, αιθωρότητα και μια σπάνια αισθητή ποιητικότητας και ανθρωπιάς, πως δεν υποκύπτει στη ευκολία της τεμπελίκης, απροβλημάτιστης αφήγησης, πως έχει επίγνωση του απογοητευτικού κόσμου που αντανακλά και πως η μορφή υπηρετεί το περιεχόμενό του. Αυτά σαν εισαγωγή.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

Το καμένο δέντρο πάλι μ-πάτσοι θα το φυλάνε;

Μα, κάτι π(ρ)υτάνε(i)s

Batsitibutsisate! (σε τοίχο)

Πογκρόμ, αλλά δε μασάμε

Ελλάς, Ελλήνων, αστυνομικών, δελτάδων, δολοφόνων και βασανιστών

Περισσός: Το '73 οι προβοκάτορες ήταν 350, τώρα 850 και βάλε...

Έχουμε και λέμε: απόπειρα δολοφονίας τριών ανθρώπων από μπάτσους + δεκάδες ανοιγμένα κεφάλια + κάργα χημικό +, +, + = ;

◆ Μπάτσος βγήκε παγανιά, κάργα σπιλισμένος.

◆ Το υπ. αριθ. YPB 2309 βαν θέλει ΚΤΕΟ.

◆ Πάντως η φωτογραφία του κ. πρύτανη (στο πρυτανείο σιτίζεται κι αυτός) τον δείχνει να κρατά σφιχτά το κινητό.

◆ Ο κ. Πιπερόπουλος (ή Παπαρόπουλος, δεν ενθυμούμεθα το όνομα ακριβώς), αθηγητής παρακαλώ, Κοινωνιολογίας, εδήλωσε στο ALT-ER, 8-12-09, ότι προτιμάει τις σαχλοεκπομπές της τηλεόρασης από το «αλφοβιτάρι των κακών παιδιών». Ω, το μέγεθος του ανδρός, του επιστήμονος...

◆ Ο μόνος δρόμος είναι εξέγερση και πάλι.

◆ «Σφυρί με σφαίρα κεφαλή/

Οι κάλοι, όχι ο κλοιός

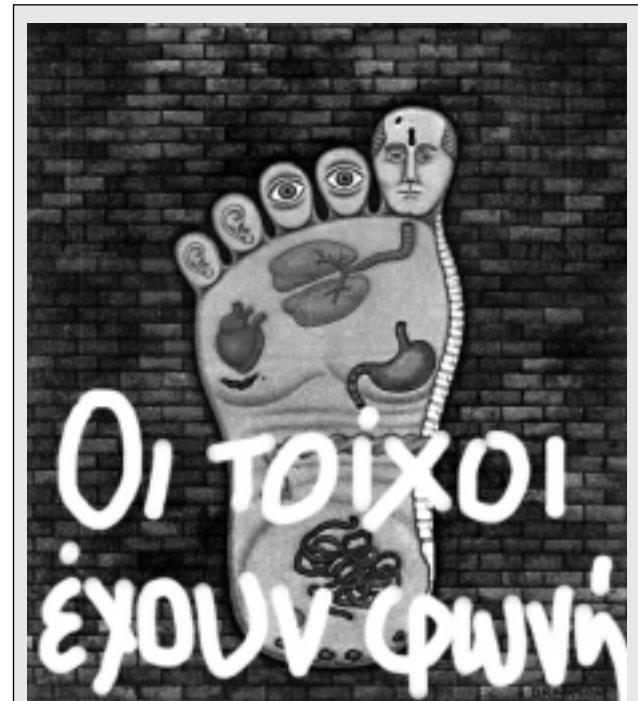
είμαι ένα νόμισμα νέας κοπής/ ένα ακαριαίο έργο τέχνης/ Ο εραστής μου/ ξέρει να με χαϊδεύει με το γάντι/ Ακούω τον κρότο/ πριν γογγύζει άνθρωπος/ και μετά σφύρα μου/ Ομως, άκου και συ ένα γρίφο/

γιατί δεσμεύμαι για τα πιο λαμπτρά αποτελέσματα,/ το ακριβότερο κόκκινο κρασί/ καθώς θα δύει ο ήλιος/ και πέφτει η κουρτίνα: άμα κυνηγάς τη λεοπάρδαλη/ εσύ πρέπει να τη γδάρεις./ Πρόσεχε/ Πή-

ρες τη ζωή σου λάθος;/ Βρέχεις τη νύχτα τα σεντόνια σου;/ Κοίτα μες στα παντελόνια σου/ Ισως να χεις μαζί μου μια τελευταία ευκαιρία./ Όσο για μένα μικρό το κακό/ και να με κλείσουν στο κελί/ σ' ένα λιγοστό ράφι αρχείου/ ενώ όλοι θα ζητώ κραυγάζουν/ Νάξερες.../ Είναι οικογενειακή αρρώστια/ Στον κόσμο τον μικρό το Μέγα/ έχω τόσο πολλά αδέρφια.

◆ Από τη μια ο Περισσός το παίζει αντιπολίτευση, αλλά η NEMECIC (Νοέμβρης 2009) δεν είναι καθόλου, μα καθόλου, αντιπολιτευτική λεπτομέρειες εν ευθέτω χρόνω.

Βασιλης

Η στήλη σήμερα θα κάνει μια παρασπονδία. Θα φύγει από τα ντουβάρια και θα εστιάσει στους ανθρώπους παραθέτοντας ένα ποτ-πουρί από συνθήματα που φωνάζονταν στις διαδηλώσεις οργής που έγιναν στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Άλεξη Γρηγορόπουλου και τη νεολαίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη. Ορισμένα συνθήματα δεν είναι και τόσα... κόσμια, αλλά παρακαλούμε τον κ. Χρυσοχοΐδη και τους πραίτορές του να μην εγκαλέσουν εμάς αλλά τις δεκάδες χιλιάδες των διαδηλωτών.

Αν κάνει κάποιος μια πρόχειρη στατιστική θα δει ότι η πλειοψηφία των συνθημάτων έχει σαν στόχο την Αστυνομία. Λογικότατο, αν σκεφτεί κανείς ότι μπάτσοι σκότωσαν τον 15χρονο Άλεξη και πάνοπλοι μπάτσοι παρατάχτηκαν και πάλι απέναντι στους διαδηλωτές. Στα μάτια των νέων η Αστυνομία εκπροσωπεί το κράτος. Είναι ο «ενδιάμεσος» ανάμεσα σ' αυτούς και ένα σύστημα που δολοφονεί τη νιότη τους. Ας μη βιάζονται, λοιπόν, ορισμένοι «ψηλομύτηδες» να χαρακτηρίσουν αυτά τα συνθήματα «απολίτικα».

◆ Οσο νυχτώνει, το μίσος μεγαλώνει, μπάτσοι-γουρούνια δολοφόνοι!

◆ Στα μάτια βιτριόλι και σφαίρες στο ψωχνό, τον πόλεμο των ζούμε κάθε μέρα εδώ!

◆ Οι μπάτσοι δεν είναι παιδιά των εργατών, είναι τα σκυλιά των αφεντικών!

◆ Η αληλεγγύη όπλο των εργατών, πόλεμο στον πόλεμο των καπιταλιστών!

◆ Και για να μην ξεχνάτε ποια είναι η δουλειά σας, σκυλιά φυλάτε τ' αφεντικά σας!

◆ Σε κάθε, γνώνια υπάρχει αστυνομία, η χούντα δεν τελείωσε το '73!

◆ Ενας είναι ο δρόμος λαέ για να νικάς, ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-Μελιγάλας!

◆ Ελλάς Ελλήνων Αστυνομικών, ρουφιάνων δολοφόνων και βασανιστών!

◆ Κάτω τα χέρια απ' τους αγωνιστές, τρομοκράτες είναι οι καπιταλιστές!

◆ Φτάσαμε στο όγκο του Κολοκοτρώνη, μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι!

◆ Ακούστε το καλό, ανθρωποφύλακες, κάτω τα χέρια απ' τους αγωνιστές!

◆ Αυτές οι μέρες είναι του Άλεξη!

◆ Να καεί, να καεί το μπουρδέλο η βουλή!

◆ Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά!

◆ Κάτω από τα κράνη έχετε σκοτά τι να κατολάβετε από λευτεριά!

◆ Ζει, ζει, ο Άλεξης ζει, σε μαζικούς αγώνες μας καλεί!

◆ Το κράτος τους αγωνιστές αποκαλεί αλήτες, αλήτες είναι τα ΜΑΤ και οι ασφαλίτες!

◆ Κάτω τα χέρια από το άσυλο, το άσυλο ανήκει σε όλο το λαό!

◆ Μαλάκα, αφ...δι, χρυσοχοΐδη!

◆ Λε-λε-λευτεριά, λευτεριά στους συλληφθέντες!

◆ Στο δρόμο, στο δρόμο να σπάσουμε τον τρόμο!

■ ΜΑΤΚΑ ΜΟΥΡ

Καπιταλισμός: μια ερωτική ιστορία

Οσοι έχουν παρακολουθήσει εκτενώς το μέχρι σήμερα έργο του Μάικλ Μουρ θα συμφωνήσουν σε δυο πράγματα. Το ένα είναι ότι αυτό αποτελεί μια επιτομή φτηνού λαϊκισμού, μακριά από το βάθος της αλήθειας που το ντοκιμαντέρων ως ειδος επιδιώκει να αναδείξει, και το δεύτερο ότι ο άνθρωπος απευθύνεται στις καθυστερημένες αμερικανικές μάζες ωσάν αυτός ο πληθυσμός να μην έχει καμιά ελπίδα κατανόησης των τεκταινομένων γύρω του, αν αυτά ειπωθούν με το πραγματικό τους όνομα και αναλυθούν επί της ουσίας.

Στο τελευταίο ντοκιμαντέρ του ο Μάικλ Μουρ ξεπέρασε κάθε όρο. Ας παρακολουθήσουμε αυτό το πόνημα εκτενέστερα: Ο καπιτα-

λισμός δεν είναι αυτό που νομίζει ο περισσότερος κόσμος, ένα σύστημα δηλαδή βασισμένο στο κυνήγι του ανώτατου ποσοστού κέρδους και ιδιοποίησης της απλήρωτης υπερεργασίας των εργοτών. Είναι οιδιήποτε άλλο εκτός απ' αυτό. Δηλαδή, αμαρτωλός, όπληστος, αδηφάγος κ.ο.κ. Κάποτε, μέχρι και την εποχή του Τζίμι Κάρτερ, όλα κυλούσαν ρόδινα και ευτυχισμένα. Ομως, από τότε οι απαντώτες οικονομικές κρίσεις άρχισαν να χαλάνε τη συντονιγή. Άλλα και πάλι σχεδόν τίποτα δεν θα είχε συμβεί, αν ο θάνατος δεν είχε προλάβει τον Ρούσβελτ τη σπηλή ακριβώς που ετοιμαζόταν να νομοθετήσει μέτρα εύρυθμης λειτουργίας του καπιταλισμού. Ετσι, η οικονομία πήγε από το κακό στο χειρότερο, μέχρι που οι απηνδισμένοι Αμερικανοί αποφάσισαν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους: εξέλεξαν τον Ομπάμα και όλα άρχισαν να μπαίνουν σε μια άλλη τροχιά. Ομως, είναι καιρός να γίνει ένα ακόμα βήμα παραπέρα. Ο καπιταλισμός έφερε τα ψωμιά του. Καιρός να αντικατασταθεί από τη δημοκρατία!!!

Αυτά λοιπόν τα βαθυστόχαστα έκρινε και απεφάνθη ο πολύς Μάικλ Μουρ κι όλοι οι εσείς που νομίζατε ότι η λεγόμενη δημοκρατία είναι συνυφασμένη με τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και ταυτισμένη επίσης με τις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, όπως η Αμερική, η Γαλλία, η Αγγλία, ότι το πρόβλημα δεν είναι ο καπιταλισμός-καζίνο αλλά ο ίδιος ο καπιταλισμός, ότι εδώ δεν πρόκειται μόνο για χρηματοπιστωτική κρίση αλλά για δομική κρίση υπερπαραγωγής, απλώς κάνωτε λάθος!

Όλες αυτές οι ανοησίες πασπαλίζονται με μπόλικο μελόδραμα,

ριάλιτι καταστάσεις και φτηνό λαϊκισμό. Εξαίρεση μερικές πληροφορίες, άγνωστες σε πολλούς, όπως π.χ. τα χιλιάδες παιδιά που

φυλακίστηκαν σε ιδιωτικά αναμορφωτήρια για ψύλλου πήδημα,

προκειμένου να βγάλουν τρελά λεφτά οι καπιταλιστές-εμπινευστές τους, ή οι κομπτίνες επιχειρήσεων που ασφαλίζουν άρρωστους υπαλλήλους τους κρυφά και εισπράττουν με το θάνατο τους υπέρογκα ασφαλίστρα.

Ελένη Σταματίου

■ Κυβέρνηση

Ο, τι απαιτεί η Διεθνής του κεφάλαιου

Η απόφαση ενός ακόμα διεθνούς ντα-βατζή, του χρηματοπιστωτικού οί-κου Fitch, να υποβαθμίσει την πιστολη-πτική ικανότητα του ελληνικού κράτους, δηλαδή να κάνει πιο οικιβό τον δανεισμό του ελληνικού δημοσίου, εξανδρύει τον υπουργό Οικονομικών Γ. Παπακωνστα-ντίνου και τον διοικητή της ΤΕΕ Γ. Προβό-πουλο να οργανώσουν μια έκτακτη κοινή εμφράστη τους στα ΜΜΕ, προκειμένου να στείλουν στις «διεθνείς αγορές» το μήνυμα να μην ανησυχούν, διότι η κυβέρνηση θα πάρει τα πιο σκληρά μέτρα που απαι-τούνται, προκειμένου να συγκρατήσει το δημόσιο έλλειμμα, χωρίς να θίξει στο ελά-χιστο τα συμφέροντα των καπιταλιστι-κών επιχειρήσεων, αλλά αντίθετα ανοί-γοντάς τους νέα πεδία κερδοφορίας, με-τατρέποντας την κρίση σε ευκαιρία, όπως αρέσκεται να λέει ο πρόεδρος του ΣΕΒ.

Η πιο φιλο-ΠΑΣΟΚ εφημερίδα, ο «Επεν-δυτής», δημοσίευε στο φύλλο της του πε-ρασμένου Σαββάτου ένα άρθρο με τον τίτλο «Το μεγάλο deal του ECOFIN», στο οποίο ανέφερε ότι ο Παπακωνσταντίνου κατέθεσε ως «ενέχυρο» στο κονκάρδιο των συναδέλφων του της ΕΕ διαβεβαιώσεις που αφορούσαν: Το άνοιγμα του Ασφα-λιστικού, που δεν θα είναι εικονικό, αλλά θα καταλήξει σε νόμο πριν τη λήξη του πρώτου εξαμήνου του 2010 (ο λοβέρδος το έχει ήδη επιβεβιώσει). Την ταχύτα-τη ψήφιση του φορολογικού νομοσχεδίου

(μέχρι το Μάρτη). Τη συνέχιση με μεγα-λύτερη ένταση των περικοπών των δα-πανών του προϋπολογισμού. Το άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελμάτων.

Παπακωνσταντίνου και Προβόπουλος όχι μόνο επιβεβαίωσαν αυτό το ρεπορ-τάζ, αλλά έδωσαν διαβεβαιώσεις σε με-γαλοστελέχη της ΕΕ, όπως ο Τρισέ και ο Γιούνκερ, που ξεκίνησαν ένα νέο γύρο πί-εσης για άμεση λήψη σκληρών μέτρων, ότι αυτά τα μέτρα θα παρθούν. Ο Πα-πακωνσταντίνου έδωσε τις διαβεβαιώ-σεις ως υπεύθυνος της κυβέρνησης για τη χάραξη της οικονομικής πολιτικής και ο Προβόπουλος τις επικύρωσε, ως οιονεί εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην Ελλάδα.

«Έχουμε δηλώσει ξεκάθαρα ότι θα κά-νουμε δι, πι χρειαστεί, για να είμαστε συ-νεπείς στην ανάγκη μεσοπρόθεσμης μεί-ωσης του ελλείμματος», δήλωσε ο Πα-πακωνσταντίνου. «Έχουμε, επίσης, δε-σμευτεί ότι, αν χρειαστεί, για να τηρηθεί ο Προϋπολογισμός, για να μπορέσουμε να πάμε σ' αυτή τη μείωση του ελλείμ-ματος, θα υπάρξει και συμπληρωματικός Προϋπολογισμός το 2010», έσπευσε να συμπληρώσει. «Η λέξη κλειδί είναι ότι θα κάνουμε δι, πι χρειάζεται για να φθάσουμε εκεί που πρέπει», επιβεβαίωσε τον υπουργό ο κεντρικός τραπεζίτης.

Τα μόνα, λοιπόν, που δεν τίθενται υπό

αμφισβήτηση είναι οι κατευθύνσεις της ΕΕ για το έλλειμμα και η κερδοφορία των επιχειρήσεων. Όλα τα υπόλοιπα, που αφορούν στοιχειώδη συμφέροντα των ερ-γαζόμενων και της φτωχολογίας, έχουν ήδη μπει στην κλίνη του Προκρούστη. Θα κοπούν και θα ξανακοπούν, μέχρι να έρθουν τα πρόγματα εκεί που απαιτεί η διε-θνής καπιταλιστική συμμορία.

ΥΓ: Η φιλο-ΠΑΣΟΚ εφημερίδα, στην οποία αναφερθήκαμε στην αρχή, στο ίδιο φύλλο της, στην ίδια σελίδα, φιλοξενούσε πανηγυρικό δημοσίευμα, σύμφωνα με το οποίο το πρωτοσελίδο της μια εβδομάδα πριν, με τίτλο τη φράση του Παπανδρέου «Δεν θα γίνουμε κυβέρνηση υπό ομη-ρία», άλλαξε τα δεδομένα και προκάλε-σε στροφή 180 μοιρών των κοινοτικών αξιωματούχων, που είχε σαν άμεσο απο-τελέσμα να «μαζευτούν» οι διεθνείς κερ-δοσκόποι και να αποκλιμακωθεί σημα-ντικά το spread, περιοριζόμενο στην πε-ριοχή των 160-175 μονάδων βάσης. Αυτά γράφονταν το Σάββατο. Την Κυριακή ο Γιούνκερ έριχνε νέα πυρά με συνέντευξή του στην «Ελευθεροτυπία», τη Δευτέρα τα έχωνε ο Τρισέ από το βήμα του ευ-ρωκοινοβουλίου, την ίδια μέρα το spread εκτινασσόταν στις 190 μονάδες και την Τρίτη ήρθε το χαστούκι της Fitch. Μπρά-βο, ρε Φελέκη, εσύ και το ίνδαλμά σου, ο Γιωργάκης, τους κάνατε να χεστούν και τους κοινοτικούς και τους ραντιέρηδες.

■ Κοινωνική Ασφάλιση

Το τελικό χτύπημα

«Ποιες αποφάσεις θα θεω-ρηθούν «πειστικές» από τις Βρυξέλλες; Αυτές που θα μειώνουν ουσιαστικά τους ρυθμούς αύξησης των δαπα-νών του κρατικού προϋπο-λογισμού για συντάξεις, δη-λαδή που θα μειώνουν το μέ-σο επίπεδο συντάξεων».

To megálo deal tou ECOFIN
«Επενδυτής», 5.12.09

Η πιο «λαχανί» από τις «λαχανοφυλλάδες» πε-ριγράφει μ' αυτό το λακωνι-κό τρόπο τη βασική επιδίω-ξη των αλλαγών στο ασφα-λιστικό σύστημα, που είναι υποχρεωμένη να πρωθήσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να μειωθεί το μέσο επίπεδο των συντάξεων. Μόνο έτσι θα οδηγηθούν οι εργαζόμενοι και σε περισσό-τερα χρόνια παραμονής στην εργασία. Ετσι θα γίνει πράξη αυτό που οι ειδικοί των αντεργατικών στρατηγικών ονομάζουν «ενεργός γήραν-ση».

Από τότε που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ «άνοιξε το Ασφαλιστικό», ο αρμόδιος υπουργός Α. Λοβέρδος επα-ναλαμβάνει συνεχώς πως η δαπάνη για συντάξεις ρου-φάει σαν μαύρη τρύπα κάθε πόρο του ΑΕΠ. Σε τι λύση οδηγεί αυτή η διαπίστωση; Σε λύση γενικής μείωσης των συντάξεων, που κατά τα άλ-λα τη διέψευδε ο υπουργός. Την περασμένη Τρίτη, ο Λο-βέρδος έφτασε στο σημείο να υπαινιχθεί ότι οι συντάξιού-χοι φτάνει για την κρίση και περίπου απειλούν το έθνος: «Οι δαπάνες για την καταβο-λή των συντάξεων αιχάνο-νται ήδη με γεωμετρική πρό-οδο. Η Επιπροπή της Ε.Ε. εκτι-μά, πως το 2040 θα φτάσουν στο 24,1% του ΑΕΠ, που ση-μαίνει πως σε λίγο, δεν θα υπάρχει εθνική οικονομία!»

Οι «κατευθυντήριες γραμ-μές» που έδωσε η κυβέρνηση στην «επιστημονική επιπρο-πή» και τις οποίες αποδέ-χτηκαν ήδη ΓΣΕΕ και ΣΕΒ, οδη-

γούν στο περιβόλτο ασφαλι-στικού σύστημα των «τριών πτυλώνων». Μια εξευτελιστι-κή βασική σύνταξη (στο ύψος της σύνταξης του ΟΓΑ) για όλους, μια εργασιακή σύντα-ξη πλήρως «ανταποδοτική» (που για να πάρεις πέντε δε-κάρες θα πρέπει να εργαστείς τουλάχιστον μέχρι τα 70) και μια τρίτη με τους κανόνες της ιδιωτικής ασφάλισης («επαγ-γελματικά ταμεία»).

Το σχέδιο αυτό δεν είναι καινούργιο. Έχει περιγραφεί από τα τέλη της δεκαετίας του '80 από όσους τεχνο-κράτες ασχολήθηκαν με το ασφαλιστικό (Προβόπουλος, Τήνιος, Φακιολάς, Σπράος κ.ά.) και στηρίζεται στο σχέ-διο που επέβαλε το ΔΝΤ στη Χιλή του Πινοσέτ. Επειδή η Ελ-λάδα δεν έχει φασιστική δι-κτατορία, δε μπορούσαν να εφαρμόσουν μεμιάς αυτό το σύστημα. Χρειάζονταν μια περιόδο προετοιμασίας, προ-σαρμογής και βαθμιαίας διο-

λίσθησης προς αυτή την κα-τευθυνση. Όλες οι αντια-σφαλιστικές ανατροπές που έγιναν μέχρι τώρα, άλλη πε-ριοστέρο και άλλη λιγότερο, συνέτειναν στην αύξηση του μέσου ορίου ηλικίας εξόδου στη σύνταξη και στη μείωση του μέσου επιπέδου των συντάξεων. Στις συνθήκες της κρίσης, με την ανεργία να καλ-πάζει και τα ασφαλιστικά έσοδα να μειώνονται δραμα-τικά, κρίνουν πως ήρθε η ώρα για το τελικό χτύπημα. Για την πλήρη εφαρμογή του συ-στήματος των «τριών πτυλών».

Ξέρουν, όμως, πως ακόμα κι αν δεν φτάσουν εκεί, θα έχουν κάνει μερικά ακόμη βή-ματα, ώστε μια επόμενη κυ-βέρνηση να κάνει το τελικό βήμα. Υπολογίζουν πως σε κάθε περίπτωση θα κερδί-σουν.

**ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΑ ΤΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9**

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτη-Εκδότη-Διεύθυντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

Φασιστικό δόγμα

«Έχει ξεφύγει», «έχει σαλτάρει», «παραληρεί», «κά-τι πίνει», είναι μερικές από τις φράσεις που συλλέχα-με τις τελευταίες μέρες από συνομιλητές μας για τον Χρυσοχοΐδη, απ' αφορμή τις διαδοχικές τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εμφανίσεις του. Ιδιαίτερα τις πρώ-τες, όπου η εικόνα έδινε άλλη έμφαση στο λόγο.

Είναι γεγονός ότι ο Χρυσοχοΐδης θύμιζε έντονα τον Παπαδόπουλο της χούντας. Το επικίνδυνο γυάλισμα στο μάτι, ο παραληρηματικός λόγος (χωρίς σύνταξη, χω-ρίς σημεία στίξης, με τεράστια χάσματα συντακτικά και εννοιολογικά), ακόμα και ο γλώσσα του σώματος πρόδιδε άνθρωπο που «κάτι έχει». Ουδέποτε ο Πολύ-δωρας ή ο Μαρκογιανάκης, τυπικά δείγματα της πιο σκληρής δεξι